Any 59.—N.° 19470.—Preu: 15 cts.

Diumenge, 28 de febrer de 1937

ABONAMENTS

Barcelona, mes ... ... 8'50 Ptes
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'50 »
América llatina i Portugal, trimestre 12'— »
Països convenci postal, id. ... ... 18'— »
Altres països, id. ... ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, pral.—Tel. 11480 BARCELONA REDACCIÓ I IMPREMTA: BÀRBARA, 11 i 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS

Augmenta la nuvolositat, i el temps, en general, empitjora, degut a la influència de la depressió barométrica de las Illes Britànicques.

Els vents bufen de ponent o sud-oest, amb intensitat moderada. Les temperatures extremes han estat: màxima, 22 graus, a Tortosa; mínima, 5 graus sota zero, al llac Estergento. - Temperatura màxima, a Barcelona, 16.2 graus; mínima, 10.7.

Catalunya per l'Exèrcit Popular Regular!

Com ha fet sempre que ha vist en perill les seves llibertats, el nostre poble avui es llançarà al carrer per palesar la seva voluntat de vèncer el feixisme. Homes, dones, la joventut tota, els soldats d'avui i de demà, els batallons de treballadors, marxaran amb pas ferm i sota les següents consignes:

UN Govern!
UN Exèrcit Popular Regular
UN Comandament
UN Uniforme
UNA Marxa
UNA Bandera
UNA voluntat: VÈNCER

El Govern de Catalunya assistirà a aquest magne final de la Setmana pro-Exèrcit Popular

La voluntat popular

La gran manifestació d'avui pro-exèrcit regular

Tota una setmana de vibració patriòtica ha arribat a la seva màxima tensió. El poble de Catalunya, per la pròpia voluntat, ha creat un clima de guerra. I aquests milers de joves que, per tota la ciutat, en plegar de la feina deixen la suau blanor de la reraguarda per la voluntària disciplina de la instrucció militar, avui desfilaran pels carrers de Barcelona i constituïran, de fet, l'Exèrcit Popular que tots demanem. Ja el veieu! Ja el tenim creat! ¿Quants milers seran? Cinquanta mil, cent mil? No ho sabem. Sabem que és tot Catalunya, tota la joventut catalana que expressa la seva voluntat de victòria i que sap que l'única forma d'assolir-la és la creació de l'instrument indispensable per a vèncer.

Exèrcit Popular! Una bandera, un govern, un uniforme! Davant la majestat dels mots sayrats de Pàtria i Llibertat totes les diferències ideològiques, tots els matisos de l'antifeixisme s'esborren i es fonen en una sola voluntat i en un sol pensament. Guanyar la guerra! Guanyar la guerra, que vol dir salvar la llibertat de tots! Anarquista, catalanista, republicà, socialista, tant-se-val: tot el poble de Catalunya s'unirà a la magna manifestació, de la qual tot partidisme ha d'ésser totalment exclòs.

Volem vèncer, i perquè ho volem, oferim al Govern de Catalunya l'esforç del nostre braç i la disciplina de la nostra obediència.

Aquesta demostració de la joventut catalana, aquesta impressionant mobilització voluntària no exigeix res ni demana cap avantatge. Es, purament i simplement, una manifestació patriòtica, un clam de vitalitat, una afirmació rotunda de la nostra existència.

Tot Barcelona s'ajuntarà a la manfestció, i amb els seus aplaudiments demostrarà a la joventut catalana que en demanar l'Exèrcit Popular ha sabut interpretar la fretura del poblè. I el retrunyir concertat dels passos dels soldats de l'Exèrcit català ressonarà per tot Catalunya, arribarà a París, a Londres, a Moscou. Arribarà també, no ho dubtem, a Berlin i a Roma i a Burgos.

Catalunya es posa avui en marxa per a la victòria definitiva. Avui afirmarà que vol disciplina i que vol la unitat de tots els antifeixistes. I el Govern de la Generalitat no haurà de fer res més sinó agafar en les seves mans el timó que el poble li ofereix i donar les ordres necessàries. Avui, en aquest dia que prefigura la victòria, ens cal cridar per damunt de tot altre crit: Visca l'Exèrcit Regular de Catalunya!

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens aterra és que sigueu incapaços de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusa, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sols serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

LES DONES CATALANES

EL PRESIDENT DE CATALUNYA HA ESTAT CONVIDAT A LA GRAN DESFILADA D'AVUI

També hi han estat convidats els consellers Terradelles i Isgleas

Una comissió d'elements del Comitè Català pro Exèrcit Popular va visitar ahir al matí el conseller Isgleas, el conseller primer, Terradelles, i el President Companys, per tal d'explicar-los el pla d'actuació, les finalitats i la ressonància que té en el poble la campanya empresa per tal de canalitzar l'esperit popular en aquests moments transcendentals que viu Catalunya.

El conseller Isgleas no hi era, però els visitants foren rebuts pel company Molina, el qual els va significar que el conseller veia amb gran simpatia el moviment pro exèrcit popular. Fou invitat a prendre part als actes de demà, i va dir que transmetria al conseller la invitació.

El conseller primer, Terradelles, va parlar amb els visitants i els va fer patent la seva simpatia per la causa de l'exèrcit popular, amb la qual està del tot identificat. Va dir que probablement prendrà part en l'acte de demà.

En els mateixos termes es va expressar el President Companys, el qual encoratjà el Comitè perquè continuï la tasca empresa per canalitzar l'entusiasme que sent el poble dintre d'unes normes afirmatives.

La Comissió era formada per representants del P. S. U., U. G. T., Esquerra Republicana, Estat Català, Unió de Rabassaires, Acció Catalana Republicana, Partit Federal Ibèric. Així mateix anava amb els comissionats una representació dels oficials de l'Exèrcit i un alferes de l'Escola Popular de Guerra.

* * *

Al vespre, el sots-secretari de la Presidència, senyor Rouret, va dir que el Govern assistirà a la manifestació.

Mentre els combatents se sacrifiquen al front amb privacions materials i de tota mena, i accepten les claudicacions ideològiques que a la seva iniciativa privada imposa la disciplina, a la reraguarda segueix fent-se la vida rutinària burgesa del règim burgès. En moments tan greus com aquests, la pèrdua —que no és tal pèrdua— d'hores, de comoditats, o de béns materials, no ha de suposar res, perquè de no disposar-ne voluntàriament a perdre tot això, hi ha el perill de perdre-ho tot per força.

El Consell Central d'Acció Catalana Republicana prega a tots els afiliats al Partit, que assisteixin a la magna manifestació Pro Exèrcit Popular. Les Joventuts, a la desfilada, i els altres afiliats que facin acte de presència entre el poble, que hi donarà el seu suport i assistència. També prega que, tractant-se d'una manifestació que expressarà els anhels de tot el poble antifeixista, es prescindeixi de banderes i insignies, la que no es tracta de cap acte partidista, sinó de fer una demostració de tot el poble en defensa de la Pàtria i dels ideals de llibertat amb la creació d'un Exèrcit Popular Regular, en el qual hem de collaborar tots sense cap mena de distinció ni distintiu.

ALS AFILIATS DE TOTS ELS SINDICATS DE BARCELONA DE LA U. G. T.

Es fa avinent a tots els afiliats dels Sindicats de Barcelona de la U. G. T. el deure ineludible que tenen d'acudir avui, diumenge, dia 28, a dos quarts de nou del matí, a l'estatge dels Sindicats respectius, a fi d'anar collectivament a la gran manifestació-desfilada que tindrà lloc Pro Exèrcit Popular Regular.

Federació Local de Barcelona de la U. G. T.

LA COLUMNA ORTIZ I LA CAMPANYA PRO-EXERCIT REGULAR

Independent de les notícies anunciant l'arribada de les delegacions, el Comitè Català pro-Exèrcit Popular ha rebut el telegrama següent:

"Hem rebut totes atencions camarada Ortiz, cap columna. Gran optimisme "Dia Combatent". Salut i revolució. Comandància Grups d'Intendència."

Servei d'ordre de la desfilada d'avui

RESPONSABLES DE SECTOR

Sector primer. Representant del Districte primer: camarada Pasqual. Concentració: Plaça Palau. — Sector segon. Representant del Districte segon: camarada Borràs. Concentració: Plaça Setge. — Sector tercer. Representant del Districte cinquè: camarada Beberide. Concentració: Plaça Sant Agustí. — Sector quart. Representant del Districte desè: camarada Arderiu. Concentració: Rambla i Pere IV. — Sector cinquè. Representant del Districte quart: camarada Sànchez. Concentració: Plaça de l'Angel. — Sector sisè. Representant del Districte setè: camarada Hoppen. Concentració: Plaça Espanya (Pansa). — Sector setè. Representant del Districte sisè: camarada Anguera. Concentració: Plaça Universitat (rellotge). — Sector vuitè. Representant del Districte novè: camarada Duro. Concentració: Plaça Urquinaona (Metro). — Sector novè. Representant del Districte tercer: camarada Pérez. Concentració: Muntaner xamfrà Travessera. — Sector desè. Representant del Districte vuitè: camarada Lasaca. Concentració: Jardí final Passeig de Gràcia.

A dos quarts de nou del matí tots companys responsables han de concentrar-se a dos quarts de vuit del matí al carrer Corts, 589, estatge d'Acció Catalana Republicana.

Les Delegacions del front envien la seva entusiàstica adhesió per a la gran desfilada

El Comitè Català pro-Exèrcit Popular ha rebut de les heroiques columnes que lluiten al front d'Aragó i als altres fronts on combaten representacions catalanes, comunicacions d'adhesió a la Diada del Combatent i a la desfilada d'avui, anunciant la sortida cap a Barcelona de nodrides representacions per a prendre part en els actes.

En primer terme, s'han rebut entusiàstiques adhesions de l'heroica Columna Ortiz, de la Divisió Carles Marx, de la Divisió Macià-Companys, de l'Esquadra Alca Roges, Regiment Engels, Columna de Ferro, Jaume Graells i moltes d'altres.

El Comitè Català pro-Exèrcit Popular prega als ciutadans de Barcelona, a tots els treballadors antifeixistes, que vagin a testimoniar a les representacions de les armes catalanes, llur simpatia.

Ahir, 'Dia del Combatent'

L'entusiasme domina al carrer i res no pot deturar-lo; els ciutadans saben perfectament que abans que res, abans que tot, precisa que guanyem la guerra, puix que sense la victòria és impossible que pensem bastir una nova societat. La victòria total és íntimament el que ha de possibilitar el triomf de la nostra transformació social.

Ahir, diada del combatent, el poble es manifestà també davant el Palau de la Generalitat; els grups que efectuen la instrucció militar, en correcta formació desfilaren des de la plaça de Catalunya, per les Rambles, carrer de Fivaller i plaça de la República, cridant visques a l'Exèrcit Regular, al Govern de la Generalitat, a Catalunya i a la República.

Com sempre, també nombrosos grups d'espontanis s'afegiren a la manifestació; oradors improvisats dirigien la paraula al públic, recordant-li l'heroisme del poble madrileny, la caiguda de Málaga i la necessitat que el poble català formi els quadres de combat necessaris per a batre definitivament la bèstia feixista.

Després de les manifestacions hi hagué un sopar de confraternitat a can Llibre, confraternitat entre els lluitadors del front i els de la reraguarda; entre els homes de l'Exèrcit Regular i els civils.

El desig d'una ràpida victòria que unia totes les representacions assistents a l'acte jeu que aquest es desenvolupés enmig del major entusiasme i cordialitat. Hi eren representades o bé enviaren la seva representació, l'Escola Popular de Guerra, la Caserna d'Acció Catalana, la d'Esquerra Republicana, la de Carles Marx, la de Vorxitlov, la del Partit Federal Ibèric, la de Ferrer i Guàrdia, la d'Izquierda Republicana, la d'Estat Català, la d'Intendència General, Indústries de Guerra, Parc d'Artilleria, etc., etc.

L'orquestra Planes interpretà, enmig del major entusiasme i grans aplaudiments la "Marxa de l'Exèrcit Popular", "Els Segadors", "Els Fills del Poble", "La Internacional" i "Himne de Riego" i "La jove guàrdia"

No cal dir que el banquet fou molt concorregut, per representacions de la major part de les organitzacions antifeixistes i per forces d'Ordre Públic, Mossos de l'Esquadra i Mariners.

Una nova jornada gloriosa en pro de l'Exèrcit Regular", el comandament únic i el Servei militar obligatori.

Fins ara hem confiat en vosaltres. Perquè segulu mereixent la nostra confiança heu de complir la consigna que, aparentment, tots haveu acceptat: "Mobilització". Els homes que no la compleixin mereixeran el nostre menyspreu.

LES DONES CATALANES

El Comitè català Pro Exèrcit Popular assenyala el camí de la victòria

El Comitè Català pro Exèrcit Popular, per tal d'arribar a la victòria ràpidament sobre les forces antiprogresives i bàrbares del feixisme italià i alemany, proposa a tot el poble treballador, a tota l'opinió antifeixista de Catalunya, el següent pla de treball i de propaganda a emprendre conjuntament per totes les organitzacions a les quals veritablement interessi la derrota total i absoluta del feix a Catalunya i a Espanya.

Aquest pla és el següent:

1) Assegurar la incorporació completa de les lleves mobilitzades i de les milícies dins l'Exèrcit Popular Regular

Per a la qual cosa caldria:

a) Mobilització de les lleves d'acord amb el Govern de la República.

b) Indicació dels cossos als quals han d'incorporar-se els reclutes d'aquestes lleves i lloc d'encasernament.

c) Creació de noves casernes als pobles de les comarques, especialment prop del front i de la costa.

d) Creació de línies de defensa, aprofitant les lleves mobilitzades per a fer la seva fortificació.

e) Mobilització de tots els oficials que actualment no presten servei i de tots els sots-oficials de complement aprofitables.

f) Declaració, per part de tots els sindicats, partits polítics i organitzacions joveniveles antifeixistes que els seus membres no seran reclamats sota cap pretext per a atendre càrrecs d'organització.

g) Transformació immediata de les milícies del front i de la reraguarda en unitats de l'Exèrcit Popular Regular.

h) Designació de Comissaris de Guerra en totes les unitats de l'Exèrcit Popular Regular per part de les autoritats competents. Desaparició de tots els Comités que no siguin avalats pels organismes oficials en les unitats militars.

i) Prohibició de tota mena de propaganda partidista dintre l'Exèrcit Popular, intensificant, en canvi, la instrucció política en el sentit de la lluita antifeixista, amb l'ajut dels Comissaris de Guerra.

2) Organització militar de tots els elements de la reraguarda aptes per al servei d'armes i que encara no han estat mobilitzats

a) Instrucció militar obligatòria a la reraguarda, fora de les hores de treball, i creació d'un organisme central per a l'organització i direcció de la instrucció militar obligatòria.

b) Ultra la mobilització de les lleves, prosseguir el reclutament de voluntaris per tal que siguin enquadrats dintre l'Exèrcit Popular Regular.

c) Constitució d'unitats militars d'instrucció a les fàbriques, barris, pobles, comarques, etc., sota la direcció del Govern.

d) Formar unitats especials per a preparar quadres entre la població civil contra atacs aeris i químics; per a serveis sanitaris i divulgació dels coneixements necessaris per a la defensa passiva de la població civil mitjançant conferències populars. Aquestes unitats no hauran d'ésser considerades com les futures unitats de l'Exèrcit Popular Regular en actiu; sols seran considerades com unitats per a realitzar la instrucció militar de la població civil i els seus components, pertanyents a les diferents lleves demanades pel Govern hauran d'incorporar-se, individualment, a l'Exèrcit Popular Regular en actiu.

e) Exàmens davant les autoritats militars de tots aquells que hagin rebut instrucció militar, general o especial, concedint-los després d'una classificació, certificats d'aptitudes i distintius ("Llest per al servei militar a l'Exèrcit Popular", "Llest per a la defensa antiaèria", "Llest per als serveis sanitaris", etc.).

f) Augment de la producció en les indústries de guerra, acoblant-hi el treball femení. Militarització de les indústries de guerra.

(Segueix a la pàgina 4)

Els barcelonins podran veure avui creat l'instrument de la victòria. Desfilarà, davant seu, la primera Divisió Regular, creada a Catalunya, amb el seu uniforme únic, i, al seu davant, la nova bandera de l'Exèrcit Popular de Catalunya i les noves banderes de Regiment.

L'horari per a la manifestació és el següent:

A dos quarts de deu: concentració a la Diagonal-Passeig de Gràcia de totes les forces i grups que han de participar en la gran parada.

A dos quarts d'onze en punt començarà la manifestació, que efectuarà el següent recorregut: Passeig de Gràcia, Plaça de Catalunya, Rambles, Portal de la Pau, on es desfilarà sota el següent ordre: Delegacions dels combatents del front; formacions militars de seguretat interior: unitats d'instrucció militar, grups especials de defensa passiva —dones i homes— indústries de guerra.

A dos quarts d'una en punt tindrà lloc la prometença collectiva de tot el poble de Barcelona, de lluitar fins a vèncer definitivament el feixisme.

Itinerari de la gran desfilada d'avui

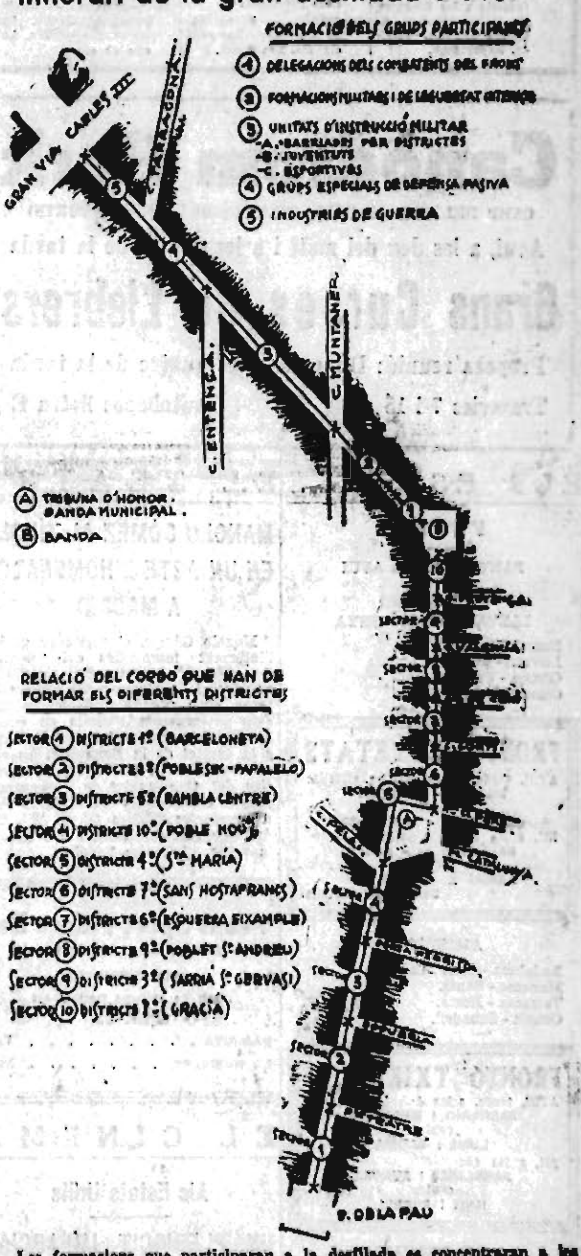

Les formacions que participaran a la desfilada es concentraran a les nou en els llocs que s'indiquen en el croquis.

El poble que formarà el cordó per saludar la desfilada es concentrarà en el recorregut de la desfilada (Passeig de Pi i Margall, Plaça de Catalunya i Rambles).

El servei d'ordre que formarà la cadena es concentrarà als seus districtes i assegurarà en els DEU SECTORS més avall esmentats l'ordre des de les dou.

La desfilada començarà a dos quarts d'onze, amb puntualitat militar.

Els parlaments tindran lloc a dos quarts de dotze.

La prometença collectiva s'efectuarà a la una en punt.

Hem rebut una gran quantitat de notes de Sindicats de la U. G. T. i altres d'entitats afiliades als distints partits que figuren en el Comitè català pro Exèrcit Popular, convocant els seus afiliats per a la magna manifestació d'avui. Renunciem a publicar-les no sols per la raó de manca d'espai, sinó perquè TOTS ELS TREBALLADORS DE CATALUNYA, TOTS ELS HOMES QUE FIGUREN ALS RENGLES DE L'ANTIFEIXISME, TENEN EL DEURE DE CONCORRER-HI, i no cal, per tant, comunicar-los-ho especificament.

Només els que amaguen sentiments tèrbols, els que no sentin imperiosament la necessitat de la victòria, poden abstenir-se'n!

TOTS ELS ESPECTACLES

CARTELLERA OFICIAL DE REESTRENES I GRANS ESTRENES (Setmana del 22 al 28 febrer)

ACTUALITATS. — Encrucijadas del Sur. Sobre Méjico. Islas misteriosas. El cantor alpino. La ciudad de David. Recuerdos de Castilla.

METROPOL. — El secreto de Ana María, per Lina Yegros. Los héroes del barrio. Colón.

WALKYRIA. — Juanita. Noche de tormenta. Doble intriga. Colón traicionado.

MISTRAL. — El secreto de Ana María, per Lina Yegros. Honduras de infierno. En persona.

ARENAS. — Catalina, per Francisca Gal. Amores de Susana. El rey del Broadway. Dibuixos.

NÚRIA. — La generalita, per Dick Powell. Rhodes el conquistador. El vagón de la muerte.

BOHEME Y TALIA. — Sansón. *Madrid* tumba del fascismo. El último minuto. El túnel trasatlántico. Colón traicionado.

PÀTHE PALACE. — El código secreto. Su señoría se divierte. Justicia divina. Segon reportatge del front de Madrid. Dibuixos.

GOYA. — Errores de juventud. Huérfanos del destino. A las cinco en punto.

PARIS I VOLGA. — Su vida privada, per Kay Francis. Viva la marina. El pájaro de circo.

CINEMAR. — Perfecto caballero. Escándalos del día. Dibuixos. Reportatge.

TETUAN I NURIA. — El rey de los condenados. Las mil y dos noches. El predilecto.

XILE. — Expedición antifascista a las Baleares. En la estratosfera. El código secreto. Còmica. Reportatge.

PUBLI CINEMA. — Suiza la bella. Cinelocuras. Paraíso del arenal. Regatas. El caballo de fuego. Las montañas del Iris.

NEW YORK. — Corazones rotos. Suena el clarín. La huella del pasado. Còmica.

MUNDIAL. — Nido de águila. Ana la del remolcador. VIVA VILLA.

RAMBLAS. — Su vida privada, per Kay Francis. Sansón. Entre esposa y secretaria.

ATLANTIC I SAVOY. — Amor a primera vista. Curiosidades. Joyas del Renacimiento. Alegres gusanos. La magia del deporte. Grupos Cosacos del Don.

CATALUNYA. — Hogueras en la noche. El vengador. Tercer reportatge del front de Madrid.

FREGOLI I TRIANON. — El deber. Todo un hombre. Esposados y desposados. Còmica.

ESPLAI I MAJESTIC. — Catalina, per Francisca Gal. Juventudes rivales. La hija del barrio. Dibuix.

EXCELSIOR. — Es el amor. Su primer beso. El secreto de Ana María, per Lina Yegros.

SELECT. — El solitario. Una chica angelical. Su primer hijo.

SMART. — Los héroes del barrio. Madrid tumba del fascismo. El chico cantor. Varietats.

IRIS PARK. — Expedición antifascista a las Baleares. Las vírgenes de Wimpole. Su señoría se divierte.

COMTAL. — Nuevos ideales. Luz a oriente. Traición en el rancho.

AMERICA I FOC NOU. — Rosa de medianoche. Código secreto. El billete premiado.

SPLENDID. — El perfecto caballero. Campeón ciclista. El vidente.

ASTORIA Y MARYLAND. — El capitán Blood. Còmica i dibuixos.

FEMINA. — EL ULTIMO PAGANO. Còmica. Reportatge.

COLISEUM. — FURIA, per Silvya Sidney. Còmica. Dibuixos. ATRACCIONS.

VICTORIA. — Mi novia está a bordo. El templo de las hermosas. La novia secreta.

CAPITOL. — El asesino invisible. Licenciados del amor. Còmica. Dibuixos.

BARCELONA. — Sábado, Domingo, Lunes. Una mujer de su casa. El signo de la muerte.

ARNAU, FLORIDA I BROADWAY. — Huérfanos del destino. Capullos de azahar. Reina será bailarina.

EDEN. — Huérfanos del destino. La rosa del rancho. Casta de águilas. Entierro de Durruti.

BOSQUE Y PRINCIPAL. — El deber. Quién mató al doctor Crosby. Viva la marina.

URQUINAONA. — Mujeres en su vida. Còmica. Reportatge. ATRACCIONS.

FANTASIO. — Las pícaras mujeres. Còmica. Dibuixos.

TRIOMF I MARINA. — En persona, per Ginger Rogers. Esclavos en la tierra. Mazurca.

KURSAAL I AVENIDA. — Rebelión a bordo. La alegre mentira. Documental. Dibuixos.

CINEMA ALIANÇA. — Rebelión a bordo. El hombre de los brillantes. Salvaguardia del millonario.

FOMENT MARTINENC. — Rebelión a bordo. El rayo lento. Salvaguardia del millonario.

MONUMENTAL. — Escándalo estudiantil. Las mil y dos noches. Lucha de sexos.

Canòdrom Park

CAMP DEL SOL DE BAIX (TRAVESSERA DE LES CORTS)

Avui, a les deu del matí i a les quatre de la tarda

Grans Curses de Llebrers

Propera reunió: Dimarts, a les quatre de la tarda

Tramvies 7 i 15 — Autobusos lletra E

ELS ESPORTS

FUTBOL

PARTITS PER A AVUI

EL TORNEIG LLEVANT - CATALUNYA

Barcelona - Granollers.
Llevant - Espanyol.
Girona - València.
Gimnàstic - Castelló.

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, tarda, a les 4'30, a cistella:
BILBAO - ELEJABE
contra
CANTABRIA - BERDASCO
Nit, a les 10'15, a pala:
GALLARTA III - PEREA
contra
NARRU II - UNAMUNO
Detalls per cartells

AMISTOSOS

Badalona - Sant Andreu.
Manresa - Sants.
Terrassa - Horta.
Gràcia - Sabadell.

FRONTÓ TXIKI-ALAI

AVUI, tarda, a les 4:
SAGRARIO I MERCEDES
contra
LUMI I GLORIA
Nit, a les 10:
ANGELINES I AURORA
contra
MATI I AURELI

EQUIPS PROBABLES

Barcelona: Urquiaga, Babot, Rafa, Argemir, García, Balmanya, Vantolrà, Escolà, Gual, Barceló i Pagès.

Granollers: Noguès, Oro, Saló, Vila, Bovira, Cifuentes, Gari, Rocasolano, Rubies, Babot i Ferrer.

FRONTÓ NOU MON

Avui i cada dia grans partits a mà i a raqueta

Girona: Florenza, Farró, Torredeflot, Trias, Gómez, Madern, Lluch, Trujillo, Bressón, Guillermo i Parera.

Espanyol: Ruiz, Pardo, Pérez, Manolín, Soler, Cardús, Prat, Espada, Chas, Julio i Bosch.

KENNEL DE SARRIÀ

AVUI, MATÍ I TARDA, I CADA TARDA

GRANS CURSES DE LLEBRERS

AQUEST MATÍ, AL CAMP DE L'ESPANYOL

Aquest matí, al camp de l'Espanyol, es jugarà un partit entre la selecció catalana que representarà Catalunya a París, on ha de disputar dos partits anpala;xzETAOIN — — m—m— amb seleccions amateurs, i el potent equip de la Penya Safrissa.

EL TEATRE

MANOLO GÓMEZ AL TÍVOLI, EN UN ACTE D'HOMENATGE A MADRID

Manolo Gómez, el recitador genial, l'intèrpret meravellós del "Romancero Gitano" i dels principals poetes clàssics i contemporanis espanyols, torna altra vegada a donar un dels seus interessants recitals en ocasió del "Dia de Madrid" i en homenatge a la capital de la República. La sessió, organitzada per Festivals Benèfics del Comissariat de Propaganda, amb la col·laboració del Sindicat Únic d'Espectacles Públics (C. N. T.), tindrà lloc demà, dilluns, a les deu de la vetlla, al Teatre Tívoli.

Venus Sport Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 62-64 i Tigre, 27

AVUI DIUMENGE

Ball de societat tarda i nit

ESTRENES:

PAJARITA . . . . Vals
LA RUBIALES. . . . . Xotis

EL CINEMA

Als Estats Units

UN PLEBISCIT IMPARCIAL

La "Motion Picture Herald", que és la primera revista corporativa americana, organitza cada any, entre els empresaris de cinemes, un plebiscit del més alt interès. Basat sobre la popularitat, així com sobre el rendiment de les recaptacions, heus ací la llista dels vencedors per al 1936:

1, Shirley Temple; 2, Clark Gable; 3, Fred Astaire i Ginger Rogers; 4, Robert Taylor; 5, Joe Brown; 6, Dick Powell; 7, Joan Crawford; 8, Claudette Colbert; 9, Jeanette Mac Donald; 10, Gary Cooper.

Segueixen les "estrelles d'honor", entre les quals, per no citar sinó els més coneguts d'aquests quinze privilegiats: James Cagney, William Powell, Jean Harlow, Wallace Beery, Irene Dunne i... les cinc bessones Dionne.

Jean Arthur, molt popular gràcies a "El secret de viure", Fields, Kay Francis, els germans Marx, Paul Muni, Norma Shearer i Mae West tenen dret a la "cinta blava". Però ¿què pensar de la regressió marcada de Chaplin, de Greta Garbo i de Katharine Hepburn, que no obtenen sinó una "cinta vermella" com Merle Oberon, Franchot Tone o Bàrbara Stanwyck? Cal cercar el nom de Marlene Dietrich en els 175 artistes titulars de la "cinta blanca", i on figuren, amb tot, Charles Boyer, Simone Simon i Lily Pons.

El resultat d'aquest referèndum és considerat com a inapel·lable per tota la premsa americana, per tal com és el testimoni imparcial nascut, no de les simpaties personals dels empresaris, sinó de llur comptabilitat. De sis anys ençà que existeix, ha estat experimentat, analitzat, controlat, i d'ençà de la primera triomfadora del torneig — Marie Dressler, en 1932 — ha estat el millor índex de les glòries naixents.

RADIO ES UN VALOR OR

ADQUIRIU-NE AL COMPTAT I A TERMINIS

ESTABLECIMIENTOS CRÉDITO POPULAR SOCIEDAD COOPERATIVA

CENTRAL: CORTS, 598 • SUCURSAL: SANT ANDREU, 260.

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINÀRIES

Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries Blenorràgia (purgacions), en totes les seves manifestacions: Uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc. de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporitis, fluixos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Cat... del doctor Soivré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que es guareixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivré, que són... necessiten la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 6'60 pessetes capsa.

Impureses de la sang Sífilis (avariosi), eczemes, herpes, úlceres varicoses (plagues de les cames), erupcions escrofuloses, eritemes, acné, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, plagues, grans, furóncols, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: 6'60 pessetes flascó.

Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), pol·lucions nocturnes, espermatorrea (pèrdues seminals) cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertígens, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papabenats potencials del Dr. Soivré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa, sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'60 pessetes flascó.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMÀCIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMÈRICA

AVÍS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i trametent 0'50 pessetes en segells per al franqueig, a Oficines Laboratori Soceters, carrer del Ter, 16, telèfon 50791, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

SENYORETA!

Voleu fer desaparèixer aquests grans que tant us enlletgeixen? No useu més cremes, pòlvors, pomades, ni cap més afait, que no ho aconseguireu.

Preneu cada matí en dejú una tassa de tisana LAVINTERN NUM. 1, selecte depuratiu.

Pot en quantitat suficient per a un tractament complet, 6'30 pessetes (timbres inclosos)

DE VENDA: Farmàcia Julià, Bonavista, núm. 9; Casa Segalà; Farmàcia E. Ferrer; Específics Pelayo; Centre d'específics "La Creu" i principals farmàcies.

SULFOPILOL

Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell

La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies

Fet a base de sofre, el gran específic de la pell

Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL

Parli'n al seu metge; no temem el seu dictamen

I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL

La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL

O usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea

La frase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície

TOTS EN UN

—Gràcies a tu, Cerebrino Mandri, he simplificat el meu museu de remeis.

CARNET DEL DIA

ACTES, CONFERENCIES, REUNIONS

...a les 9'30: a l'Avinguda del 14 d'Abril-Passeig de Gràcia, concentració de totes les forces i grups que participaran en la gran parada Pro Exèrcit Popular.

...a les 10: assemblea general de la Secció de Belles Arts del S. U. de Professions Liberals (C. N. T.), al seu estatge social: Provença, 298.

...a les 10: reunió general de la Mutualitat "La Pau", al local: Llúria, 7, pral.

...a les 10: assemblea general extraordinària de la secció Basars, del S. U. de la Distribució (C. N. T.), a la Sala Mozart, Canuda, 31.

...a les 11: reunió general ordinària del "Montepío de Maestros Nacionales", al Casal del Mestre.

...a les 11: audició de sardanes a profit de la Creu Roja, a la plaça de Giner de los Ríos, organitzada pel Grup "Montnegre".

...a les 11'15: CXXXIX Concert Simfònic Popular de la Banda Municipal, a profit dels Hospitals de Sang i de la Creu Roja. Al Palau de Belles Arts.

...a les 11'30: sortida del passeig de Gràcia, per seguir cap a la plaça de Catalunya, Rambla i Portal de la Pau, de la manifestació Pro Exèrcit Popular.

...a les 12'30: promesa col·lectiva de tot el poble de Barcelona de lluitar fins a vèncer definitivament el feixisme.

...a les 15'30: assemblea del Grup Sindical de Periodistes del P. S. U. C., a la planta baixa del que havia estat Hotel Colom.

FINANCES

BORSA DE PARIS

Lliures	10516
Dòlars	21517
Bèlgica	36237
Itàlia	11325
Suïssa	49075
Holanda	117800

BORSA DE LONDRES

Nova York	46877
Holanda	90236
França	10516
Bèlgica	29032
Itàlia	9287
Alemanya	12150
Suïssa	21427
Espanya	7300
Dinamarca	23400
Suècia	19895
Noruega	19900
Argentina	1627
Río Janeiro	301

VOLEU GUARIR LA VOSTRA HERNIA ?

SENSE OPERAR NI BRAGUER
Aneu a
RONDA SANT ANTONI, 12, 1.er
Telèfon 15952
Preus summament econòmics

Fogons petroli : Estufes
Reparacions

CASA VIKING

FORTUNY, 1 (antic solar de "El Siglo")

COMPRA I CANVIS

de tota mena de mobles i objectes

HOTEL DE VENDES

PELAI, 8 TELEFON 14370

De les terres catalanes

ALFORJA

Procedents de Màlaga han arribat quaranta refugiats. L'Ajuntament els ha destinat a Puigcerver, juntament amb els altres trenta que ja teníem.

— El diumenge passat els nens de l'escola feren una funció a benefici del S. R. I.

— Han arribat, procedents de *Puigcerdà, les primeres patates* per a la sembra. Els pagesos es mostren molt satisfets de poder sembrar. Si és concedit el crèdit que té sol·licitat el Sindicat Agrícola a la Generalitat, es podria sembrar molt més, cosa que, naturalment, és d'una importància cabdal davant les excepcionals circumstàncies que estem travessant.

TORTOSA

Degut al bombardeig de l'altra nit han estat en gran nombre les famílies que s'han traslladat a viure a les casetes de camp.

— Divendres al matí començà l'ensenyament de la instrucció *militar* als afiliats d'Acció Catalana Republicana, a càrrec de l'alferes Alfred Gisbert.

— Ha quedat instal·lat a l'antic convent de les monges Serres el casal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

TARRAGONA

Són en nombre ben crescut les agrupacions, cossos i dependències que han acordat cedir la retribució d'un dia per tal que passi a formar part de la recapta del Dia de Madrid.

Hi figuren: Personal del Departament de Proveïments de l'Ajuntament, obrers i obreres de les Oficines i Fàbrica de Tabacs, Vigilància i guàrdies d'Assalt, comissari i personal d'Ordre Públic i Investigacions, Guàrdia Nacional Republicana, personal de l'Ajuntament, Delegació d'Hisenda, Comissaria de la Generalitat i altres.

— La Secció de Teatre del Centre Republicà Federal estrenarà l'obra social en dos actes "Humanisme", de la qual és autor l'escriptor tarragoní Jover Contijoch.

— Pel comissari delegat d'Ordre Públic han estat creades unes patrulles, integrades per policies i guàrdies nacionals, per tal de detenir tots els refugiats joves aptes per al maneig de les armes; els indocumentats professionals de la vagància, els milicians que hagin abandonat el front sense el corresponent permís, els soldats que circulin fora de les hores lliures de servei, i d'altres comeses semblants.

REUS

Dijous va tenir lloc l'enterrament del camarada Salvador Biarnés, mort a l'Hospital Intercomarcal de la nostra ciutat, a conseqüència de les ferides rebudes arran del criminal bombardeig de l'aviació facciosa al poble de Flix.

Formaven part de la comitiva fúnebre representacions de les seccions femenines del P. O. U. M. i de les J. S. U. C., amb uniforme i llurs banderes, i portant diverses corones.

Figuraven a la presidència les autoritats locals i comarcals; representacions de la Guàrdia Urbana, Seguretat, Creu Roja i altres cossos, i, a més, la Banda Municipal, la qual, durant el trajecte, interpretà diverses marxes fúnebres i els himnes revolucionaris.

Seguia després una gentada que testimonià el seu condol per la mort del company, la més viva protesta pels inics bombardeigs de l'aviació i la marina pirates a pobles i ciutats obertes com Flix.

Reposi en pau el company Biarnés.

GUISSONA

El dijous passat tingué lloc l'acte de l'enterrament d'un destacat element d'Acció Catalana, el qual formava part del Consell Directiu, i era conseller del nostre Ajuntament, en *Josep Farré i Soler*.

La mort prematura de Josep Farré representa per a nosaltres molt més que la trista separació d'un company.

Hem compartit la seva amistat en l'època millor de la seva vida d'home que lluita per a imposar un ideal ensems que s'imposa a si mateix; tenia consciència absoluta d'allò que significa complir amb els deures de ciutadà. A quaranta-un anys ens ha deixat aquest company, el caràcter del qual tenia tants punts de coincidència amb el nostre.

Va caure malalt, i fou traslladat, amb la rapidesa que el cas requeria, en una clínica de Barcelona, on fou operat.

Acció Catalana de Guissona perd un altre dels seus homes, i la causa antifeixista, un autèntic defensor.

El seguici sortí de la casa del finat, on s'havien traslladat les seves despulles. Nombroses entitats, representacions i particulars enviaren corones i rams de flors, entre les quals recordem la de l'Ajuntament, Col·lectivitat de Paletes, un *grup d'amics* i la del Consell d'Acció Catalana Republicana de Guissona.

Formaven la presidència del dol el Consell municipal; els familiars, amb el jutge popular, emparentat amb la família; treballadors del Garatge Electro-mecànic, del qual el finat era un dirigent; Col·lectivitat de Paletes, i el Consell d'Acció Catalana i altres ciutadans.

El taüt anava cobert amb la bandera barrada d'Acció Catalana Republicana. En acomiadar el dol, el president d'Acció Catalana pronuncià unes quantes paraules, remarcant que el company Farré era un ciutadà exemplar i que ho havia sacrificat tot per a l'engrandiment de la nostra vila, i donà les gràcies, en nom de la família, per la demostració d'afecte al finat, i el Consell d'Acció Catalana Republicana, per mitjà d'aquest diari, que ell tant estimava, prega als amics i coneguts del traspassat que li dediquin un piadós record.

NOTES SOLTES

...aquest matí, al local del Casal "Espartacus" (Aribau, 74), tindrà lloc un vermut d'honor al company Josep Martorí, el qual, quan esclatà el moviment, es trobava fent el servei militar al destacament de Jaca, i que es va evadir del camp facciós.

Es fa avinent a tots els mestres nomenats per la Generalitat i relacionats en el "Diari Oficial" del dia 31 de desembre passat, pertanyents a la comarca del Vallès Oriental, que han de presentar o enviar al conseller de Cultura de l'Ajuntament de Granollers, per tot el dia 6 de març, el certificat de presa de possessió, acompanyat d'un altre de lliurat per l'alcalde de la respectiva població, acreditatiu de la data en què es féu càrrec de l'Escola, als efectes de la seva inclusió en nòmina per al pagament dels havers.

Degut a un sens fi d'anomalies i confusions que vénen produint-se, el Comitè Econòmic de la Indústria del Pa posa a coneixement de la ciutat que *fins i tant* l'Ajuntament no posi en vigència la seva tarja de racionament, subsistiran amb efectivitat les que les Comissions de Barriada han posat en circulació.

Es fa avinent a tots els cursetistes del 1936 que el termini de presentació d'instàncies *acollint-se als beneficis* del Decret del Ministeri d'Instrucció Pública finirà el dia 10 del proper mes de març.

Havent estat creat el Servei de Biblioteques di Front per Decret de la Generalitat de Catalunya del 17 d'aquest mes, i havent-se de proveir les subcentrals de Barbastre, Monçó, Sarinyena, Casp i Alcanyís, es prega a totes les Bibliotecàries que desitgin ocupar algun d'aquests llocs que ho comuniquin per escrit a l'Agrupació Professional de Bibliotecàries de Catalunya (U. G. T.), Consell de Cent, 324, primer, avui, diumenge, d'onze a una del matí, personalment, o per escrit durant tot el dia.

En el sorteig públic del Cupó dels Cecs efectuat ahir, dia 27 de febrer, al Passatge de la Pau, 7, telèfon 14379, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: Amb 25 pessetes, el 422, i amb 3 pessetes, els 22, 122, 322, 322, 522, 622, 722, 822 i 922.

Es comunica a tots els deixebles de l'Escola de Sanitat de Guerra que les classes començaran demà, dilluns, a les nou del matí, a l'Hospital Clínic.

Ahir a la tarda, a Montjuïc, s'efectuà l'acte de lliurament de 60 llits amb llurs equips corresponents, donatiu de la Creu Roja Internacional als dirigents del Castell per als presos. A l'acte assistiren uns representants de la Creu Roja i un *representant del president de l'Audiència*, que es féu càrrec del donatiu, i l'agraí.

Els donants visitaren detingudament la presó i el Castell, i feren grans elogis de les instal·lacions, i escoltaren dels llavis dels presos el ben atesos que hi són.

SEGUINT L'EXEMPLE D'ASTÚRIES, C. N. T. I U. G. T. D'ARAGÓ S'UNEIXEN

El nou diari "Catalunya", òrgan nocturn de la C. N. T., publicava ahir aquest telegrama:

"Casp, 26. — Se celebrà una reunió de representants de la C. N. T. i U. G. T., sota l'arbitratge sol·licitat per ambdues representacions del president del Consell d'Aragó, company Joaquim Ascaso.

En l'esmentada reunió s'arribà a l'acord de fusió d'ambdues Sindicals, subscrivint-se les bases pels representants de les províncies de Saragossa, Osca i Terol.

Ha quedat, per tant, segellada la fusió d'ambdues grans Sindicals en terres aragoneses, seguint el magnífic exemple del proletariat d'Astúries."

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 34

Marco gravats

INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA
Exposició col·lectiva d'artistes moderns

NOTA DEL CONSELL DE SANITAT DE GUERRA

Refugiats...!

Hem de recordar novament a tots els ciutadans de Barcelona que estan arribant constantment a la nostra terra refugiats d'arreu d'Espanya que vénen fugint de la metralla feixista. Ara són els de Màlaga, que després de seguir un èxode horrible han trobat acolliment a Catalunya. Però això representa un esforç, una despesa crescuda que agreuja encara més les necessitats urgents dels moments que vivim.

Ciutadans! Tots tenim el deure d'ajudar-nos comprant el Segell Pro Refugiats, que al preu de cinc cèntims es ven a tots els estancs. El Segell Pro Refugiats hauria d'anar obligatòriament a tota la nostra correspondència i constituir una obsessió constant en tot moment, perquè així ajudéssim els nostres germans que ens necessiten.

Atenció als refugiats! ¡No oblidem els refugiats! ¡Compreu el Segell Pro Refugiats!

Per a comandes d'importància, a la Secció d'Informació i Propaganda del Consell de Sanitat de Guerra, Avinguda del 14 d'Abril, 401, primer. Telèfon 82346.

HERNIATS (TRENCATS)

L'Especialista Pere Simon fabrica els aparells adequats a cada hèrnia als preus de 6, 10, 20, 30, 45, 55, 65, 85, 100 ptes. i les faixes per a estómac caigut a 45, 65, 85, 105 ptes., tot amb el màximum de garantia. Casa fundada en 1890

AL REGULADOR

CARME, 51 : Tel. 13743 : BARCELONA

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38

Grans rebaixes en Caçadores, Suèters i Gèneres de punt d'hivern

Especialitat en Camises a mida Mitges "FERRO" de garantia

DEL MON PAPERAIRE

UNA EMPRESA I UN HOME

Els nostres estudis geogràfics ens conduïren un diumenge a un poble del Maresme; era cap a les darreries del bienni negre. L'encontre d'un amic, el qual no havíem vist des de les jornades històriques del 14 i 15 d'abril al Palau de la Generalitat, ens portà a l'hora foscant a un cafè. Al voltant d'una taula ens foren presentats altres companys. Amb l'esperança de la futura victòria electoral, es parlava de les persecucions sofertes des del 6 d'octubre. Un obrer metal·lúrgic contava el seu èxode a través de França, i es dolia irat que a la seva tornada la casa on treballava es negués a admetre'l, tot i que la Direcció hagués afalagat sovint els consellers del Govern de Catalunya, el qual refús l'obligà a passar un any sense feina.

—Doncs el meu burgès ho va fer millor — digué un altre dels presents, home de tipus camperol, ferm i simpàtic —. El dia que, d'amagat, tornava a Barcelona, me'n vaig anar al magatzem; així que em veu, em diu: M'agrada veure-us ací; si la policia vingués a buscar-vos, us avisarem perquè tingueu temps de sortir per la porteta del darrera. I si us falta alguna cosa, ja ho direu.

El contrast de les dues relacions ens encuriosí.

—I qui és el vostre burgès? — li vaig preguntar.

—En Lluís Guarro.

—Ara ho entenc! — va ésser la nostra resposta espontània. Amb una visió mental, instantània, havíem refet l'obra social, de previsió i de cultura realitzada per aquest fabricant de paper; l'obra que havíem tingut ocasió de conèixer en visitar la fàbrica de Gelida, on admiràrem les escoles d'orientació moderna, els menjadors digníssims, la cooperativa, tot menat pels propis obrers en col·laboració amb el patró; no era una "colònia": volia ésser una família.

Passà un mes, érem a les vigílies del 16 de febrer. Un dia trobàrem Lluís Guarro, i junts, bo i parlant dels moments polítics enverinats per la incomprensió de les nostres dretes que de totes passades i per tots els mitjans es volien oposar a l'alliberament del Govern de Catalunya, com si no en tinguessin prou de les atzagaiades contraproduents del bienni. El nostre paperaire tenia una confiança absoluta en el Front Popular; el seu liberalisme polític i la seva generositat cordial defensava l'entesa de totes les forces d'avançada. El món havia d'adreçar-se vers una organització millor i més justa. I nosaltres tornàrem a pensar "in mente" que aquell home realment portava en el seu esperit un anhel de justícia social, quan enmig d'una civilització capitalista procurava pel seu compte no sols humanitzar la vida industrial a la seva fàbrica, sinó que també, per a contribuir a enlairar la cultura del poble subvencionava obrers seus per a fer estudis tècnics a Grenoble, i feia una deixa a l'Ajuntament de Barcelona per a beques destinades a estudiants del Magisteri, de famílies obreres. Això sense comptar la seva aportació pecuniària constant a totes les iniciatives republicanes catalanistes i culturals.

Aquests dos episodis amb les consideracions que ens suggeriren se'ns han presentat ara de nou a l'esperit amb la lectura d'unes "Cròniques de París", de *Joan Sacs, publicades a* "Mirador" de la setmana passada. El nostre paperaire es troba a França. "Guarro no es dóna pas, com tants altres industrials que han abandonat bous i esquelles en el gran trasbals actual. Ara ja fa mesos que maldà per muntar al Rosselló una filial de la seva indústria gelidenca, probablement amb obrers especialitzats catalans que es trobin sense feina". Segueix el cronista amb un elogi al paper de fil de Can Guarro, i remarca l'estima en què el tenen els bibliòfils francesos per tractar de paper de tina, fet a mà. I continua dient:

"Guarro farà, doncs, un gran servei al nostre país i també a França. El farà a Catalunya, perquè li salvarà aquesta preciosa indústria i podrà proporcionar feina als seus antics obrers de Gelida, avui dia amenaçats de perdre l'ofici i la feina."

Totes aquestes ratlles ens han omplert d'inquietud per l'home que les motiva i la indústria que representa. No veiem clar si es tracta ben bé d'establir una sucursal, encara que en terra catalana, a l'estranger, a causa de les dificultats actuals de proveïment de primeres matèries i per a salvar les tarifes prohibitives de les duanes franceses — en el qual cas fóra un encert de patró i obrers — o bé que amb les impetuositats socialitzants de l'hora el personal de la casa no hagi tingut amb Lluís Guarro les atencions que com a home i com a tècnic es mereix per la seva actuació patronal i ciutadana d'abans del 19 de juliol. En aquest cas fóra un tort a reparar, puix que ni per esperit de justícia ni per interès primordial de la indústria catalana, no hauria de continuar una desavinença que colpiria immerescudament un home generós i catalaníssim, i a la llarga esfondraria una institució paperera, la de més llarga prosàpia de Catalunya i la que millor manté la tradició del bon paper de fil fet a mà de casa nostra; una de les poques indústries els productes de la qual són d'exportació valuosa i segura.

Cal recordar que la família Guarro, paperaire, si més no, tenia ja un molí manufacturer a la Torre de Claramunt l'any 1698. El fundador fou Ramon Guarro. Per la qualitat dels papers elaborats, el nom familiar aviat tingué crit entre els paperaires més acreditats de la rodalia de Capellades. Amb paper dels molins de Francesc i Pere Guarro es publicà a Madrid l'any 1772 una joia bibliogràfica: "La Conjuración de Catilina", impresa per Ibarra, a despeses de l'Infant Gabriel, fill de Carles III. Aquesta edició motivà que en un document oficial es reconegués, quant al paper, "lo exquisito de este género, que hasta ahora no se ha hecho semejante en España". El 1801, Koops, paperaire anglès que visità Catalunya, escrivia "que la fabricació de Francesc Guarro era igual a la dels més hàbils holandesos". Aquests eren aleshores els amos del mercat internacional amb llurs qualitats. Des de meitat del segle XVIII l'activitat paperera esdevé quasi consubstancial amb la família Guarro; els seus no solament elaboren paper a Catalunya, sinó que també tenen molins a Almudévar (Osca), Villanueva del Gállego (Saragossa), Madrid, Pastrana (Guadalajara) i Bunyol (València). Fins ara hom ha trobat els Guarro radicats com a fabricants de paper a 52 molins, dels quals 47 es troben, existents o en recordança, dispersos entre 24 pobles de Catalunya. Totes les contrades papereres de la nostra terra s'han vist animades a través de més d'un segle per les activitats de la família Guarro. Avui encara Lluís Guarro animava les fàbriques de Terrassola i Lavid, Palautordera i Gelida. Amb l'extensió de la indústria no per això la qualitat del paper Guarro ha minvat, ans al contrari. Segueix proveint de paper de barba l'Estat espanyol i algunes de les Repúbliques sud-americanes, i cada dia és més preuat el paper de fil que manufactura per als bibliòfils d'ací i de fora.

Es tracta, doncs, d'una institució industrial que per la seva tradició i el seu valor econòmic Catalunya ha de conservar; es tracta també d'un home que en porta el nom i li ha donat nova empenta. Les col·lectivitzacions no han de soscavar l'economia catalana. Els assaigs no ens han de fer perdre la consideració als homes benemèrits.

Pau VILA

Ajut a Madrid

Catalunya es disposa a homenatjar Madrid i a portar als braus lluitadors que defensen la capital de la República i als ciutadans que comparteixen amb ells les penalitats d'una guerra cruel i salvatge l'ajut material d'unes tones de queviures i de tota mena d'objectes per tal d'alleujar la situació material dels més dissortats, dones i criatures, objectiu escollit per la metralla feixista.

El martiri de Madrid, durant els tres mesos i mig durant els quals els feixistes s'han estat rosegant els punys davant les seves portes sense poder entrar-hi, ha estat horrible. La població civil (les dones, els vells, les criatures, tots els no combatents que s'estatgen entre els murs de les cases i als soterranis) ha estat torturada a gratcient i amb una obstinació que avergonyeix la civilització i que farà córrer un calfred d'indignació i d'horror per les venes dels qui, temps a venir, llegeixin la història de la ciutat màrtir. Avui hom no coneix sinó parcialment l'abnegació d'aquest poble. Hom sap que els avions feixistes hi deixen caure tones d'explosius i de metralla; que els obusos esclaten traïdorament enmig del carrer i dalt de les teulades; que a les explosions segueixen els esclats de metralla que sembren la mort i els incendis que l'aigua no apaga; que, de vegades, els passants són perseguits per carrers i places pels avions que, volant baixos, fan ploure damunt seu la pedregada seca de les bales de llurs metralladores. Hom sap tot això i més encara. Però és impossible mesurar l'angoixa en què han de viure uns éssers humans per als quals el sacrifici de la pròpia vida és una cosa petita al costat del que comporta la voluntat de no deixar-se esclafar ni humiliar per uns judes enfollits d'impotència i de ràbia.

Enmig d'aquesta angoixa, el consol de saber que hi ha tot un poble que comparteix les seves penes ha d'ésser un gran alleujament per a uns éssers que estan disposats a tot menys a doblegar-o davant la barbàrie i que ho accepten tot menys abandonar llur volguda ciutat i els éssers i les coses que estimen. Catalunya ha ajudat Madrid, l'ajuda i l'ajudarà més encara, i no pas únicament perquè sàpiga que ajudant Madrid s'ajuda ella mateixa, sinó perquè la sensibilitat dels catalans els ha portat sempre a associar-se, tant com el primer, a tota causa noble i justa. Els catalans, els que són dignes de dir-s'ho, saben què és viure en comunió espiritual amb aquests nobles defensors i població civil de la capital de la República; els han tingut, els tenen i els tindran al pensament i al cor mentre Madrid i els seus voltants no es trobin netejats de la púrria inhumana que alimenten un grapat de brètols que comencen a adonar-se que solament poden regnar damunt la mort i les ruïnes.

Catalunya vol seguir ajudant Madrid, i ara que uns ciutadans han pres la iniciativa de crear el "Dia de Madrid" a fi d'unificar i fer més efectiu i voluminós aquest ajut, nosaltres ens posem a llur disposició per tal de cooperar a llur empresa. Que surtin com més aviat millor aquestes tones de queviures, de medicaments, de robes, etc., cap a la ciutat màrtir, i que ningú no deixi d'oferir el seu donatiu, per petit que sigui. Que sigui segellat per mitjà d'un acte solemne l'homenatge d'admiració i de simpatia del nostre poble envers els defensors de Madrid. Tot el que es faci serà poc per a honorar un poble que està disposat a morir lluitant per la seva llibertat i per uns ideals que són els nostres.

Un important article d'Angel Ossorio i Gallardo en el qual referma la seva fe en la victòria popular

L'esdevenidor d'Espanya

L'il·lustre jurisconsult castellà Angel Ossorio i Gallardo, que des del primer dia de la sublevació militar feixista es llivrà ardidament a combatre-la, com havia combatut abans a favor del règim republicà i contra l'esperit medievalista de les dretes que feren possible la sublevació, i que avui exerceix el càrrec d'ambaixador del Govern d'Espanya a Bèlgica, ha publicat en el darrer número de la revista "Le Mouvement Syndical Belge", que té caràcter d'especial, i és dedicat a la tragèdia espanyola, un article interessantíssim, en el qual aferma i raona la seva fe en el triomf de la causa popular. Per l'interès que té el reproduïm. Diu així:

"Ningú no sabria predir quants sofriments resten a sofrir, quanta sang es vessarà, ni les riqueses que es perdran per la República espanyola. Però jo tinc una fe absoluta, increbantable, en el seu triomf final.

Per què? Per esperit partidista? No formo part de cap partit. ¿Per interès personal? Sé molt bé que un home com jo, liberal, conservador, i que no és més que advocat, no té res a guanyar en aquesta nova societat, en la qual no retrobarà la seva situació d'abans. ¿Per sentimentalisme irreflexiu? Tinc massa anys i massa experiència per a abandonar-me als sentimentalismes. Aleshores? La meva fe procedeix, essencialment, d'aquestes dues consideracions:

Primera: Ens trobem davant d'una evolució històrica. Mai la Història no fa marxa enrera en el camí de la emancipació humana. S'atura, recula, ensopega, però, en conjunt, la línia no va mai de dalt a baix, sinó de baix a dalt. L'home fou més lliure després de Crist, més lliure després de la invasió dels bàrbars, més lliure després del Renaixement i més lliure, encara, després de la Revolució Francesa. I en serà més avui. El que succeeix a Espanya no és pas un problema espanyol: és, ans al contrari, l'accés dels treballadors del món sencer al poder polític i econòmic. Aquesta vegada també la línia històrica serà ascendent.

Segona: Per a un providencialista com jo, els designis històrics són traçats per la Providència, i aquesta no cerca mai el mal. Certament, imposa el dolor; però per a un cristià el dolor no significa pas desgràcia, sinó purificació.

Mai les grans transformacions de la Humanitat no han estat acomplertes sense dolors i sofriments. Les tortures dels republicans espanyols constitueixen el seu tribut a la lluita per la instauració d'una justícia social millor. Si jo cregués que la Providència havia de perpetuar la misèria dels obrers i l'opressió dels ciutadans en benefici dels generals traïdors, dels capitalistes sense consciència, dels imperialistes tirànics i invasors, dels sistemes polítics que són la negació de la personalitat humana... em sembla que em tornaria boig.

El nostre triomf és segur. ¿Què succeirà, però, a Espanya el dia de la victòria? Veurem la instauració d'un comunisme sanguinari i destructor, tal com demanen països i gents que, probablement, no hi creuen, però que volen fer creure el contrari, per tal d'aconseguir llurs fins?

Hi haurà un període de confusió i de lluita entre diverses tendències, però el resultat no serà pas el domini de tota una societat per un partit comunista. No avanço aquesta previsió lleugerament; al contrari, la recolzo en les consideracions següents:

1. — Els espanyols són, per temperament, uns individualistes ferotges. Sigui la que sigui la influència exercida per l'educació resultant de l'organització de les masses obreres, la característica essencial d'un grup humà no es modifica gaire fàcilment.

2. — Les masses obreres estan dividides en dos grups enormes: el sindicalisme de filiació anarquista i el socialisme, de tendència comunista. Es impossible que domini l'un sense que l'altre no sigui anorreat o bé exclòs. Què faran, aleshores? Senzillament, entendre's. ¿No s'han posat ja d'acord durant la guerra fins a l'extrem de governar aplegats? ¿Per què no s'entendran en temps de pau? Més bé; ja s'entenen ara.

En les indústries de les quals els obrers s'han incautat, els Consells obrers han estat formats sobre la base de la representació proporcional de la U. G. T. i de la C. N. T. Heus ací clares les llavors de l'avenir. Les dues tendències socials tenen la mateixa significació que tenien les tendències polítiques en la societat burgesa. No viuran per destruir-se, sinó per entendre's i treballar d'acord.

Si algú en dubta, que tingui presents les crides que llancen cada dia els organismes responsables del moviment.

3. — El dia de la victòria, hom farà el balanç de les forces que hi hauran contribuït i els socialistes i els comunistes, els anarquistes i els sindicalistes, els republicans, els intel·lectuals i una minoria de catòlics. Caldrà, aleshores, tenir-ho en compte. Si un solament d'aquests grups tingués la intenció d'anorrear els altres, això constituiria, al primer cop d'ull, un homicidi, però en definitiva constituiria un suïcidi.

4. — Aquells que parlen del "papu" del comunisme, tenen davant dels seus ulls la visió del 1917. D'aleshores ençà han passat vint anys, i la Rússia d'avui és molt diferent de la del temps de Lenin. N'hi ha prou, per adonar-se'n, llegint la seva darrera Constitució i esguardant la seva situació econòmica. La Humanitat treurà profit de l'experiència i dels sofriments de Rússia, sense que calgui recomençar el mateix camí.

Pel que es refereix a mi, el comunisme no m'és simpàtic, ja que absorbeix la personalitat humana. Però una cosa és discutir els seus fonaments, i una altra, molt diferent, creure que els comunistes són antropòfags, com fan els feixistes i els seus corifeus.

Rebutjada la idea d'una Espanya bolxevista, ¿quin sistema econòmic s'instaurarà? Al meu entendre, serà un sistema mixt. Hi haurà béns nacionalitzats (mines, transports, indústries bàsiques, assegurances, banques en les seves funcions de crèdit, però no de canvi, etc.). Hi haurà bens socialitzats (les grans indústries siderúrgiques, tèxtils, etcètera). Hi haurà bens municipalitzats (serveis públics de caràcter local, aigües minerals, boscos). Hi haurà un desenvolupament enorme de les cooperatives de producció. En fi, el domini privat dels petits propietaris dels pobles i dels camps; dels industrials, comerciants i professions liberals serà respectat.

El gran capitalista desapareixerà. La propietat privada que subsistirà estarà subjecta a les obligacions que es deriven de la seva funció social. Així s'acabarà amb les castes plutocràtica, teocràtica, aristocràtica i militar i amb els "fils à papa", paràsits i gandules. Totes les activitats, tots els poders, seran accessibles als treballadors. El treball serà el nou rei. La llibertat política estarà assentada sobre la llibertat econòmica. I Espanya serà allò que la seva Constitució haurà volgut que fos: una República democràtica de treballadors de totes menes, sota el signe de la llibertat i de la justícia."

Un altre heroi caigut

Carles Vives Mata, milicià de les "Orenetes" d'Acció Catalana Republicana

El mateix dia que enterraven el nostre enyorat Marià Foyé al corresponsal de LA PUBLICITAT al front d'Aragó ens telefonava una altra trista nova. Carles Vives, un dels companys del malaguanyat Alfons Font i soci com ell de la Joventut del Foment Català Republicà del Poble Nou, havia caigut, mortalment ferit, en un dels atacs que els facciosos han desfermat aquestes últimes setmanes en el sector extrem Sud-Ebre.

Aquella ardida colla de minyons d'Acció Catalana Republicana que des del començament de la lluita se n'anaven cap al front d'Aragó i que allà, en la Divisió Macià-Companys, mantenia gloriosament la bandera del partit i feia que el grup de les "Orenetes" es cobrís d'honor en totes les accions bèl·liques, ha estat víctima d'una altra pèrdua irreparable. Alfons Font era el cap, el cervell d'aquell aplec de joves patriotes. Ell era el primer que queia, allà en els cims freds, de la serra d'Alcubierre, i el seu cos, servat incorrupte sota les neus de la muntanya aragonesa, era una fermança de la victòria que els seus companys havien decidit, al preu que fos, d'obtenir per a Catalunya i per a la Llibertat.

Alfons Font era dut a Barcelona, i les seves cendres reposen ara en plena barriada barcelonina, al vell cementiri del Poble Nou. Els seus companys, alguns dels quals baixaven del front d'Aragó per assistir a l'acte solemne de l'enterrament, se'n tornaren a la lluita amb el greu coratge de sempre, més seriosos potser que en aquell juliol ple de cançons i d'entusiasme, però més decidits que mai per triomfar.

Les "Orenetes" eren dutes al sector d'Alcanyís, i allà han resistit, junt amb els altres heroics milicians de la Columna Macià-Companys, la primera ofensiva important que s'ha registrat al front d'Aragó. En les glorioses jornades darreres ells han estat sempre a primer rengle. Joaquim Grau ens descrivia, amb la seva prosa nerviosa i emocionada, alguna de les accions en les quals prenien part les "Orenetes" i la feina heroica i profitosa que Carles Vives, el minyó estoic d'Acció Catalana, duia a terme amb els companys de grup. Era un soldat de Catalunya, com Alfons Font, i com ell sabia que el sacrifici de la seva vida, si calia, havia d'oferir-se per impedir el pas dels enemics.

No comparteixo pas el concepte brutal de la guerra que algú potser voldria veure implantat per abatre més ràpidament el feixisme internacional que ens vol esclafar, però que esmussa inútilment les seves urpes damunt la tenacitat de la nostra defensiva, i és batut així que nosaltres emprenem l'ofensiva, així que decidim prendre la iniciativa de l'atac. No he cregut mai que els caps hagin de sacrificar, somrients, les vides dels seus subordinats, dels seus companys, a la major eficàcia d'una operació tàctica. Ben al contrari, ja hem pogut veure fins ara com aquest concepte de la guerra, que apliquen fredament, brutalment, els estrategs alemanys i italians secundats pels corifeus de ranco, no els dóna altre resultat que minvar d'una manera vertiginosa els efectius humans de què disposen, els exèrcits mercenaris que han importat.

El nostre soldat, el nostre milicià sap, com sabia Carles Vives, com sabien Alfons Font i l'aviador Marià Foyé, com saben tants d'altres herois anònims de la causa del poble, que el sacrifici de la seva vida, que està disposat a fer en tot moment, no li serà demanat fredament pels seus caps com un holocaust sagnant a honor d'una operació estratègica o d'una provatura bèl·lica. Cada un dels soldats que cau és per a tots els antifeixistes un germà que ens deixa, un defensor de la nostra llibertat que ha preferit lliurar la seva vida abans que deixar passar els enemics. I el mateix enyor, la mateixa emoció, el mateix agraïment ens omplen l'esperit en afegir un nou nom a la llista d'honor i de dolor dels nostres soldats caiguts.

Carles Vives, soldat de Catalunya, enterrat al cementiri d'Alcanyís, haurà d'ésser dut, així que hom puqui, a Barcelona. Els seus pares mereixen aquest darrer conhort. El sacrifici d'aquest minyó del Poble Nou, d'aquest amic enyorat de les Joventuts d'Acció Catalana Republicana encén més viva encara la nostra decisió de vèncer.

Adéusiau, heroica oreneta! El teu vol ha estat abatut per la metralla estrangera. Milicià de primera hora, ardit guerriller que s'havia imposat la norma de la disciplina i que havia sabut fer més eficaç el seu coratge, la millor rebuda que podrem fer a les seves despulles, quan aquestes ens siguin reintegrades, serà de fer desfilar per davant del seu taüt, alt el front, lleuger el peu i l'arma al muscle, al darrera de la senyera barrada, l'Exèrcit Popular de Catalunya, que ha de ventar la seva mort i ha de dur-nos a la victòria.

R. T. i M.

La provocació d'uns incontrolats al pas de l'enterrament del guàrdia d'assalt Joan Vila Clos, va donar lloc a una imponent manifestació de protesta dels cossos armats de Catalunya

Una comissió dels manifestants protestà davant del President de la Generalitat de les vexacions a què es veuen sotmesos i renovà la seva adhesió a la causa antifeixista, a Catalunya i a la República

Incidents lamentables a la Comissaria d'O. P.

Ahir al migdia tingué lloc l'enterrament de l'agent conductor de la guàrdia d'assalt Joan Vila i Clos, mort a causa de les ferides rebudes en un lamentable incident esdevingut dies passats a Granollers, on Vila havia anat a proveir-se de queviures i uns fusellers de la població pretengueren arrabassar-los-hi.

Durant la nit passada el cadàver de l'infortunat conductor estigué exposat en una dependència de la Brigada Criminal, on el vetllaren uns companys i molts d'altres hi anaren a retre-li llur homenatge.

La comitiva de l'enterrament anava presidida pel comissari general d'Ordre Públic, en representació del conseller de Seguretat Interior, i per l'inspector general de Serveis, Soler Arumí. Els acompanyaven els comissaris, caps i oficials del Cos de Seguretat, francs de servei, i tot un seguici nombrós de la Guàrdia Nacional Republicana, amb bandera i banda de trompetes i tambors; guàrdies d'Assalt i Seguretat, també amb llurs banderes i correctament formats; mossos de l'Esquadra, carrabiners i un gran contingent de poble. Hi anava, també, un camió que portava una gran quantitat de corones amb sentides dedicatòries.

La comitiva anà per la plaça de Ferrer i Guàrdia, Ronda de Sant Pere, plaça de Catalunya i per les Rambles, al final de les quals s'acomiadà el dol.

En passar per les Rambles, uns incontrolats intentaren fer manifestacions extemporànies, que foren tallades tot seguit. Un cop acomiadat el dol i per tal d'assabentar-lo d'aquests incidents, una comissió de les forces que anaven a l'enterrament visità el President de la Generalitat per tal de protestar de la injúria que s'havia comès no sols a la bandera de la República, sinó a l'uniforme que ells vesteixen.

A la plaça de la República es congregaren nombrosos agents de Seguretat, Assalt i Guàrdia Nacional Republicana, els quals feren manifestacions de lleialtat a la República i a Catalunya, i demanaren que el Govern faci complir les disposicions legals.

Un espontani, enfilat dalt d'un fanal, declarà que "tot el poble antifeixista està al costat del Govern".

La Comissió que anà al palau fou rebuda pel President Companys, al qual renovaren una vegada més l'adhesió al Govern de la Generalitat, i després de repetir llurs proves de fidelitat a la República, demanaren que en tot moment se'ls doni el respecte a què té dret l'uniforme que porten i que reclama la seva funció per a tenir la deguda eficàcia.

El President els va dir que els rebia perquè tornaven d'un enterrament i perquè havia estat testimoni de com havien lluitat el 19 de juliol i de la seva fidelitat a la República; que coincidia amb ells que els instruments del Poder Públic han de tenir les garanties suficients respecte a la funció que realitzen i a la seva pròpia seguretat, i que per a fer més possible això han de contribuir-hi ells mateixos, amb la seva disciplina, perquè no es podia tolerar, ara ni mai, que s'intentés fer una coacció sobre el Govern.

Va afegir el President que el valor no es manifesta solament lluitant, sinó que moltes vegades ha d'ésser resistint fins a la ingratitud i el mal entès. "En el silenci —digué— hi ha de vegades el màximum de sacrifici, i és per aquest silenci precisament que les forces han aconseguit de guanyar-se la profunda simpatia del poble."

Va acabar agraint-los l'adhesió i la renovació de la seva lleialtat a la República.

Un sergent de guàrdies d'Assalt féu a mans del senyor Companys uns anells que portava per tal que siguin lliurats a la Tresoreria de la Generalitat.

El President, una vegada acabada la seva entrevista amb la dita Comissió, rebé uns moments la premsa.

—Heu estat testimonis d'aquesta entrevista. També m'ha visitat una Comissió de la Fatarella, que m'ha exposat diverses qüestions sobre la situació en aquelles comarques. Em digueren també que no els mou cap esperit vindicatiu ni de venjança sinó que volen, en pau, treballar per la victòria contra el feixisme.

ELS MANIFESTANTS A LA COMISSARIA D'ORDRE PUBLIC

En sortir els comissionats de veure el President, un cop van haver donat compte a llurs companys de les paraules que els adreçà el senyor Companys, junt amb els altres manifestants anaren a la Comissaria General d'Ordre Públic, davant la qual s'estacionaren. Tot seguit es destacà una Comissió, amb el propòsit de parlar amb el comissari general. Com que aquest no hi era, la dita comissió fou rebuda pel seu secretari i pel cap de les forces d'Assalt, comandant Errando.

Els comissionats, en nom propi i dels seus companys, manifestaren que no estan disposats a aguantar més vexacions i que seguís l'actual estat de coses. Feren constar que així com havien lluitat i tornaran a fer-ho quan se'ls mani contra el feixisme, també volen lluitar contra els traïdors que deshonren la revolució. Afegiren que en passar el seguici de l'enterrament per la Rambla, en ésser davant del local d'un partit polític, havien sentit frases despectives per a la República i per als cossos armats. Protestaren que els autors dels assassinats d'alguns guàrdies estiguessin en llibertat i afegiren que estaven disposats a lluitar per la República, però que no farien res per la falsa Revolució que alguns prediquen, i que no volen Comitès de cap mena.

En aquests moments, els manifestants que eren a baix, impacients per la trigança de llurs companys, envaïren la Comissaria i es produïren uns incidents durant els quals s'arribà a demanar la dimissió d'un alt càrrec de la Comissaria. Al cap de pocs moments arribaren a la Comissaria el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader, Aureli Fernàndez, el coronel Brotons, i poc després el comissari general Rodríguez Salas.

Els tres primers es reuniren al despatx del cap de Serveis, on conferenciaren breus moments. Seguidament es traslladaren al despatx del comissari general, on el senyor Aiguader s'entrevistà amb la comissió de guàrdies, els quals li donaren compte de les peticions que havien exposat, i demanaren també que fos alliberat un company seu que havia estat detingut a causa dels incidents que acabaven de passar.

Afegiren que desitjaven que es procedís enèrgicament. Per la seva part, el conseller els demanà que procedissin amb serenitat i disciplina, ja que dels seus problemes se n'ocupava activament el Govern. Afegí que en la reunió del Consell de la Generalitat, que s'havia de celebrar a la tarda, es tractaria d'una forma terminant del dit assumpte.

Abans de la citada conferència, i a l'arribada del conseller de Seguretat Interior, aquest sortí a un dels balcons de la Comissaria, des d'on exhortà els manifestants que es dissolguessin, comportant-se amb serenitat i disciplina, com així ho feren, quedant al cap de pocs moments dissolta la manifestació.

Poca estona després el comissari general en rebre els periodistes els manifestà que no els parlaria de l'esdevingut poc abans perquè tots ho havien presenciat.

Afegí que havia assistit a l'enterrament de l'agent mort i que estava satisfet de la gran manifestació de dol que havia significat, si més no si hom tenia en compte que havia estat enterament espontània.

El Consell de la Generalitat fa pública una nota sobre els incidents promoguts a la Comissaria d'O. P.

Ahir, en sortir de la reunió, el Consell de la Generalitat lliurà a nota següent:

"El Consell de la Generalitat, assabentat dels incidents que s'han produït avui amb motiu d'una manifestació i principalment davant de la Comissaria general d'Ordre Públic, reitera els termes de la declaració que suara ha fet pública, i d'acord amb ells, no tan sols condemna aquests fets, sinó que no està disposat a què restin sense sanció, i a tal fi ha obert una informació per tal de concretar i exigir les responsabilitats que s'escaiguin.

Cal que no s'oblidi que els homes que ocupen lloc de responsabilitat del Govern tenen la seva confiança mentre són mantinguts en el càrrec i han de tenir les necessàries garanties de respecte per a complir llur funció. Per tant, el Govern no pot consentir cap manifestació que minvi l'autoritat que tenen delegada, com la que avui s'ha intentat contra el cap dels Serveis d'Ordre Públic. La disciplina, que el Govern vol afermar amb tota energia i que el poble comprèn i desitja, perquè és el camí de la victòria, és ara més que mai un deure inexcusable de les forces d'ordre públic.

El Consell de la Generalitat està constituït per representacions de les sindicals i partits que formen el nucli del front antifeixista, i a aquesta unió, cada dia més forta i indestructible, hi col·labora la C. N. T. i els homes que la representen amb la mateixa lleialtat que les altres organitzacions.

El Govern declara que la unitat de la seva obra està molt per sobre d'aquests incidents, i tot el que tendeixi a pertorbar-la i a valorar possibles errors dels homes de qualsevulla d'aquestes organitzacions és obra contrària als interessos de la causa que ens uneix i equival a un ajut als facciosos que no es pot consentir."

LLIGA CATALANA DE DEFENSA DELS DRETS DE L'HOME I DEL CIUTADA

La Lliga Espanyola dels Drets de l'Home i del Ciutadà a Catalunya i la Lliga Catalana de Defensa dels Drets de l'Home i del Ciutadà, convençudes que la lluita que sostenim imposa la unitat d'acció, van acordar llur fusió, que ha estat portada a terme, resultant d'ella que la Lliga Catalana de Defensa dels Drets de l'Home i del Ciutadà, que sorgeix de la dita fusió, ho fa com afiliada a la Lliga Nacional i, per conseguent, a la "Federation Internationale des Ligues des Droits de l'Home et du Citoyen". Es, per tant, la Lliga Catalana de Defensa dels Drets de l'Home i del Ciutadà l'únic representant legal i oficial a Catalunya de l'esmentada Federation Internationale, en virtut dels poders que han estat conferits a aquesta regional pel Comitè Executiu de la Nacional.

La nova Junta Directiva és la següent: President, Martirià Ventura Rodríguez; vice-presidents, Josep Miquel Ripoll i Rodolf Pereira Basanta; secretari general, Rafel Moreno Puyol; vice-secretari, Armand Rebollo Martínez; tresorer, Salvador Garriga Mitjans; comptador, David Faraudo Puigdollers; vocals: Artur Coromines i Macià; Miquel Samaranch i Amat, Gaston Faraudo i Puigdollers, Antoni Hernàndez Oliva, Tomàs Casals i Margineт, Rafel Toscano Moreno, Juli Rodríguez Granguet i Manuel Creus i Montserrat.

Una 'Miss Espanya' a l'Hospital

Teresa Daniel fa d'infermera

—La Miss és morta!...

Amb aquests mots tan poc encoratjadors començava ahir a la tarda, al Clínic, la nostra conversa amb Teresa Daniel, Miss Catalunya i Espanya 1932. Per tal de reanimar-nos, Teresa va prosseguir:

—La Miss és morta!... Ha passat molt de temps d'aleshores ençà, i avui ja ni me'n recordo. La Miss va morir, i ha cedit el pas a la infermera de la Sala d'Urgència d'aquest Hospital.

Res a dir; ans al contrari, ens hi vam mostrar d'absolut acord.

—Però com va ésser això? — vam preguntar-li.

—Aneu a saber! Si m'apresséssiu a preguntes, us diria que ja, de petita, m'hi sentia cridada. Tenir cura dels malalts ha estat sempre una cosa que ha cridat poderosament la meva atenció. Fins i tot, durant algun temps, havia pensat fer-me metgessa...

El repòrter, picat de la veritat històrica, recorda, però, que Teresa Daniel va ésser la primera Miss que a la Península va saber donar una mica de puixança al títol. Aleshores Teresa, de la qual anaven plenes les revistes gràfiques de Madrid, no semblava gens malcontenta del seu títol. El periodista es recordà d'una tournée per la Península...

L'evocació d'uns recitals de cant encoratgen l'ex-Miss:

—Fins i tot això he oblidat. No em recordo ja dels concerts a Madrid, València, Sant Sebastià, Bilbao, Santander, Tetuan, Casablanca... — va dient, amb una cadència que prova que no ho ha oblidat pas del tot.

—Doncs si tot això ja ho heu ben oblidat, ¿us trobeu ben adaptada en aquesta nova professió?

—En absolut. I no cal que us digui que procuro fer-ho com millor sé. Es clar que la labor és sempre canviant, i de vegades una noia del tipus de noia de la Península topa amb obstacles... Però de tot això les meves companyes us poden dir més coses què no pas jo. Elles fa més temps que són a la casa, i tenen en llur haver una tasca meritíssima.

—¿Quins malalts us impressionen més?

—Tots i cap. Em dol veure sofrir els infants, els homes grans, ferits per germans seus..., però per a nosaltres no hi ha més que malalts, els quals cal guarir sense preferències ni distincions.

—¿La vostra decisió d'incorporarvos a la Sala d'Urgències, una de les de més responsabilitat de la casa, a què va ésser deguda?

—Al desig d'ésser útil als meus semblants.

Esser útil!... Teresa Daniel, útil a l'Hospital; Reis Bertral, útil en la direcció de la Casa de Noies Fontbernat; Maria Algarra, útil en la Judicatura; Francesca Bernet, útil al Club Femení; totes les noies que treballen en tallers, fàbriques, institucions d'Assistència Social i de Cultura, etc., etc., útils en alguna cosa o altra.

Esser útil és el que cal. Quantes noies i dones no hi ha que ens donen un excel·lent exemple!...

J. X.

BARBARIE FEIXISTA

La missa dels presoners a Vitòria

Margarida Nelken, diputada socialista, ha adreçat a Mme. Malaterre - Seiller, catòlica francesa, que temps enrera censurava Franco, una lletra oberta, de la qual traduïm els paràgrafs següents:

"Cada diumenge hom pot assistir als carrers de Vitòria a la processó de les presoneres que són conduïdes a missa. La "processó" consisteix en una desfilada de totes les dones, mullers, germanes o filles dels "roigs", o sigui tant republicans dels més moderats o nacionalistes catòlics, com socialistes o comunistes o simples adherits als Sindicats. A aquestes dones els ha estat afaitat el cap, però hom els ha deixat un floc de cabells prop del front entortolligat amb una cinta dels colors monàrquics, i són obligades a avançar amb el braç estès, fent la salutació feixista, i a cridar sense parar "Arriba España". A les voreres, la multitud de la "gent d'ordre" escarneix i insulta les presoneres, les quals hom escup igualment o els tira tota mena d'objectes.

I al darrera, seguint la processó, plorant i sanglotant i cridant, els nens. Ho enteneu bé? Els fills d'aquestes dones, que són a la presó com elles, i que surten cada diumenge perquè no s'esborri de llur pensament, de llur retina, la visió dantesca de llurs mares escarnides.

Acabada la missa, l'espectacle és el mateix."

La carta acaba amb els mots següents:

"Apel·lo a les consciències catòliques perquè cessi el crim de lesa humanitat, el sacrifici que significa, des del punt de vista estricte de la religió, la missa de les presoneres de Vitòria."

Herniats
No us deixeu explotar
Per 50 pessetes
la darrera CREACIO de la CASA VIVES per al veritable GUARIMENT de les hèrnies. - Rambla del Centre, 19, pral. - Demaneu opuscle.

MENTRE ES DEIXIN DUR TANTES ARMES...

Al túnel de la via fèrria, prop de Montgat, fou trobat el cadàver d'un home segons sembla ferit per arma de foc. Al lloc del fet es presentà el Jutjat de Badalona, i practicades les oportunes diligències, fou identificat el cadàver. Resultà ésser el de Josep Puig, de cinquanta-quatre anys, veí de Montgat, conegut per "Set duros".

• • •

Al carrer de la Mar, número 14, es va suscitar una baralla entre Laureà Alvarez, de trenta-cinc anys, i la seva sogra, Mercè Casals.

La discussió es va enverinar, a l'extrem que Laureà es tragué una pistola i la disparà sobre la seva sogra, en el precís moment que la dona i filla dels contendents s'hi interposava, rebent un tret al ventre.

Laureà, en veure caure ferida la seva dona, s'encarà l'arma contra ell i es disparà un tret al cap, del qual morí tot seguit.

El jutge de guàrdia es va personar al lloc del succés i manà l'aixecament del cadàver i la seva conducció al dipòsit judicial, i rebé declaració als que es trobaven allí.

SALÓ INTERNACIONAL
CASA LLIBRE
Companyia socialitzada de Varietats.
Orquestra Casa Llibre i Napoleon's Band. Animadora d'Orquestra Garéy.
Cada setmana canvi de programa.

GENERALITAT

LA REUNIÓ D'AHIR DEL CONSELL

Va seguir la discussió dels decrets d'Ordre Públic, la qual continuarà dilluns a la tarda

Ahir, en acabar-se la reunió del Consell, es donà la nota que sobre la manifestació dels Cossos armats davant la Comissaria, donenm en altre lloc.

Al peu de la dita nota hi havia aquest paràgraf:

"El Consell s'ha ocupat després de l'examen de diferents Decrets urgents, que han estat aprovats, i dels quals demà se'n donarà referència, i ha continuat la discussió dels d'Ordre Públic, que han quedat molt avançats i que motivaran una nova reunió del Consell dilluns a la tarda, per a la seva total aprovació."

CONSELLERIA DE DEFENSA

Dues ordres interessants. — Al "Diari Oficial" d'ahir s'insereix, entre altres, una ordre que aclareix uns dubtes sobre la quantia de les retribucions que han de percebre els militars retirats, en reserva, licenciats, de complement, etc., mobilitzats per aquest Departament, i una altra que disposa que els Ajuntaments de Catalunya han de formalitzar i trametre a aquell Departament un cens del bestiar cavallí i mular, existent en llurs Municipis, als efectes de la seva eventual utilització per a la guerra.

Als companys de la Columna Durruti que s'allistaren a la caserna dels Docs. — Tots els companys que s'allistaren a l'esmentada caserna, es presentaran el mateix dilluns, día primer de març, a les set del matí, completament equipats i amb tota puntualitat.

CONSELLERIA DE FINANCES

Dues ordres. — El "Diari Oficial" d'ahir insereix aquestes dues disposicions:

Ordre dictant normes per a l'aplicació de la taxa extraordinària sobre les assignacions dels funcionaris creada pel decret número 40 del 9 de gener d'enguany. Ordre que disposa que els impostos sobre espectacles públics i radiodifusió seran aplicats a partir del primer de març propvinent.

Impost sobre la xifra de negocis. — De conformitat amb l'ordre dictada el dia 17 de l'actual pel conseller de Finances, a partir del dia primer de març proper, quedarà implantat l'impost sobre la xifra de negocis, que gravarà les transaccions i prestacions que es realitzin a Catalunya. Els contribuents afectats per l'esmentat impost vénen obligats a formular la declaració de les operacions realitzades dintre els deu primers dies següents al mes corresponent. Aquesta declaració, pel que respecta als residents a la capital, caldrà presentar-la per duplicat i reintegrada amb timbres de la Generalitat de 0'25 pessetes a les oficines de l'Administració de Contribucions i Impostos de la Generalitat (Muntaner, 270). Els contribuents de les poblacions on existeix zona de recaptació hauran de presentar-ho a les respectives zones, i els residents a les altres poblacions, davant els corresponents Municipis. El "Diari Oficial" corresponent al dia 25 del corrent publica el model de declaració d'operacions, d'acord amb el qual serà practicada la liquidació provisional a l'acte de presentació i l'ingrés del seu import es farà immediatament.

Igualment es publica a l'esmentat "Diari" el model del llibre de vendes que es veuran obligats a presentar els qui no portin llur comptabilitat en la forma que estableix el Codi de Comerç i el de la petició de requisat de l'esmentat llibre, la qual haurà de reintegrar-se amb un timbre de pessetes 1'50.

L'Administració de Contribucions i Impostos facilitarà als afectats per l'impost totes les dades i instruccions necessàries per al millor compliment de les disposicions esmentades.

SEGIMON ROVIRA
IMPREMTA - ARTICLES ESCRIPTORI
◄ RAMBLA DE CATALUNYA, 62 ►

CONSELLERIA DE PROVEIMENTS

El Departament del sucre de la Conselleria de Proveiments fa avinent que el repartiment d'autoritzacions per a adquisició de sucre es farà sota l'ordre següent: Dilluns: Fàbriques de xocolata, caramels, bombons, conserves de fruita i xarops i orxates. Dimarts: Fàbriques de galetes, vins i licors, i aigües carbòniques. Dimecres: Torrefactors de café, estoitjadors de sucre i productes de règim. Dijous: Rebosters, pastissers i productes làctics. Divendres: Laboratoris farmacèutics.

Horari: De dos quarts de deu del matí a dos quarts de dues de la tarda.

A tots els compresos per les esmentades indústries se'ls fa avinent que en passar a retirar la corresponent autorització per a adquisició de sucre han de portar el rebut de contribució del quart trimestre de l'any darrer.

A tots els cafès, bars i restaurants que encara no tinguin la corresponent fitxa per a proveir-se de sucre poden passar per aquest Departament el dilluns i el dimarts vinents, dies 1 i 2 de març, de cinc a set de la tarda, i portar el rebut de contribució del quart trimestre de l'any darrer.

Els qui ja tinguin la fitxa per a passar a recollir l'autorització han de fer-ho de la manera que es detalla:

Fitxes del número 1 al 200: Cada dijous, de cinc a set de la tarda.

Fitxes del número 200 i posteriors: Cada divendres, a la mateixa hora.

No calen permisos per a la circulació de petits paquets de mercaderies. — La Conselleria de Proveiments es veu en el cas d'aclarir que la nota publicada el 21 de febrer referent a la necessitat de proveir-se de permisos especials per a la circulació de mercaderies solament afecta a la circulació a l'engrós, i que, per tant, no cal cap mena de tràmit per al transport de paquets corrents. Aquests poden sortir i entrar lliurement de Barcelona sense autorització de cap mena.

Els permisos per a circulació de mercaderies a l'engrós han d'ésser demanats a l'edifici de la mateixa Conselleria, als baixos que tenen l'entrada pel Passeig de Gràcia.

Avís als consumidors de pulpa de remolatxa. — El Departament del Sucre de la Conselleria de Proveiments fa avinent a tots els consumidors de pulpa de remolatxa que s'abstinguin fins a nova ordre de dirigir-se, per a llurs comandes, al Sindicat Nacional Sucres i d'Alcohol a Menarguens, per haver-se esgotat les existències que hi havia a l'esmentada fàbrica.

CONSELLERIA DE SANITAT I ASSISTENCIA SOCIAL

Botiquins d'urgència. — El "Diari Oficial" d'ahir publica una ordre que disposa que a tots els tallers, fàbriques, obres, espectacles, comerços, etcètera, cal instal·lar un botiquí o farmaciola perquè hom pugui fer cures d'urgència en cas d'accident.

CONSELLERIA D'AGRICULTURA

Una nota sobre els llegums cercats. — Aquesta Conselleria ha fet pública una nota en la qual es recomana que de cap manera no es destinin per a la sembra els llegums cercats, ja que si es fa així les plantes creixen raquítiques i mancades de la resistència necessària per a suportar les condicions adverses que sobrevinguin davant llur ulterior vegetació.

Casa Bagués
LA CASA DELS APARELLS FOTOGRAFICS I JOIES D'OCASIO
CARRER DE SANT PAU, 6
TEL. 14237 - PROP RAMBLES

EL "DIA DE MADRID"

— En la reunió celebrada pels delegats de trenta-cinc entitats de Barcelona, que pertanyen a la Federació Catalana de Gremis i Entitats de Petits Comerciants i Industrials (G. E. P. C. I.) U. G. T., per tractar sobre la Diada d'ajut a Madrid, s'acordà, unànimement, que cada un dels afiliats en aquestes contribuiexi a aquest fi amb la quota mínima obligatòria de vint pessetes.

★

La Banda Municipal de Barcelona contribuirà a la Diada de Madrid amb un gran concert al Palau de la Música Catalana el divendres vinent a la nit, amb la col·laboració de l'eminent cantatriu Pilar Rufí. El programa és el següent:

Primera part: Preludi de "Don Lucas del Cigarral", Vives-J. Lamote de Grignon; "Orgia", Turina; "Dues cançons epgramàtiques", Vives-J. Lamote de Grignon; "Dues cançons", suite de Falla, Lamote de Grignon.

Segona part "L'amor brujxot", suite de Falla, Lamote de Grignon.

Tercera part: Intermedi de la "Boda de Luis Alonso", de Jiménez, R. Lamote de Grignon; "La muntanya catalana", sardana de Riera; "Dues cançons populars", de alla-J. Lamote de Grignon; "El albalcin" i "Triana" de la Suite "Iberia", d'Albéniz, J. Lamote de Grignon.

Ràdio Saturno
U. G. T. Empresa col·lectivitzada C. N. T.
Rambla de Jaume Compte, 2
Gran estoc de tota mena de peces per a la construcció d'aparells de Ràdio

Panteulalia
C. BOQUERIA 1
Abans de començar la propera temporada i veient-nos obligats, a augmentar els preus, farem
SENSACIONALS REBAIXES DE PREUS
que començaran el vinent DIMARTS, DIA 2 DE MARÇ
Fils :: Sedes :: Llanes :: Estampats
Confeccions per a senyora
Sastreria i Camiseria per a home
i noi a PREUS D'OCASIO

ELS JUTJATS

L'ACTUACIO DELS TRIBUNALS POPULARS

Es reuní el Tribunal número 1 per tal de dictar sentència en la causa començada el dijous passat contra els capellans Francesc Serra Trenchs i Joan Toldrà Borràs.

El president del Tribunal donà compte que s'havia constituït a Badalona i a Tiana, on estaven com a capellans els dos processats, i que no havien tingut informes desfavorables. El Tribunal acordà dictar sentència pel delicte de covardia en pretendre marxar d'Espanya. La pena imposada fou la de treballar a profit de les milícies i al pagament de les costes.

L'acte terminà amb visques a la República i al Tribunal Popular, després d'unes paraules d'agraiment dels processats.

★ Davant el Tribunal número tres es veié una causa contra Víctor Manuel Alarcón Aguirre, veí de Sabadell, acusat de pertànyer a Acción Ciudadana i al Sometent.

En la seva declaració el processat manifestà que havia pertangut a Acción Ciudadana per tal de poder fruïr d'ús de l'arma, ja que era amenaçat per unes desconeguts.

Com sigui que la prova testifical fou favorable al processat, el fiscal retirà l'acusació que sostenia contra ell, i fou absolt.

★ En aquest mateix Tribunal compareguè Jovita Sostres Mónaco, súbdita argentina, acusada d'haver tingut relacions amb un individu, també estranger, que es dedicava a escoltar les ràdios feixistes a casa de la processada, on estava allotjat.

En el curs del sumari es demostrà que la processada havia tingut rellogat un estranger propietari d'una ràdio, la qual s'emportà quan marxà del pis. Aquest estranger havia fet donació de quatre cases de la seva propietat a la Generalitat. Un porter de les cases esmentades havia pretès primer, i després aconseguit, amb amenaces del Sindicat al qual pertanyia, cobrar del propietari i després cobrar de la Generalitat. Durant aquest tràmit el porter denuncià la processada i l'estranger, que es trobà absent d'Espanya, com a feixistes.

En vista de tot això el Tribunal acordà absoldre la processada i procedir a la detenció del porter, sotmetent-lo a procés per denúncia falsa.

★ Ha estat posat a disposició del Tribunal Popular Miquel Caldetey Alesau, acusat de pertànyer, al poble del Masnou, a partits de dreta.

ASSENYALAMENTS PER A DILLUNS

AUDIENCIA TERRITORIAL

SALA PRIMERA. — Expedient: Casa Beltran contra Banc Comercial de Tarragona.

SALA SEGONA. — Menor quantia: Macari Herrero contra Teresa Gaya.

TRIBUNALS POPULARS

TRIBUNAL NUMERO 1. — Maria Oriente Carratos, acusat d'activitats feixistes.

TRIBUNAL NUMERO 3. — Un judici contra un porter de la Diagonal per haver cobrat dues vegades el lloguer dels pisos.

Senyora senyoreta!
Avui el món comercial sollicita els vostres serveis, sobretot per a càrrecs de CAIXERA, MECANOGRAFA, TAQUIGRAFA, CORRESPONSAL, etc. Avui el món tendeix a l'emancipació de la dona a base d'aptituds professionals honorables.
El LICEU DALMAU us ofereix, de franc, un llibre d'orientació professional. Demaneu-lo tot seguit trametent el següent cupó amb la vostra adreça:
"Sr. Director del LICEU DALMAU
Sota el control del C. E. N. U.
Carrer de València, 245. BARCELONA
Vul per un llibre a trametre a
Nom. .....
Carrer .....
Localitat .....
Comarca .....

¿UN ESCORXADOR PER A AVIRAM?

El conseller-regidor de Proveiments, ciutadà Pere Puig, invita els elements afectats a què, dintre un termini de deu dies, exposin a l'Ajuntament de Barcelona llur parer respecte a la creació d'uns Mercats Centrals per als ous i per a l'aviram, amb un escorxador per al sacrifici d'aquest.

¡QUE SEGUEIXIN L'EXEMPLE ELS QUE ELS BLASMEN!

La Guàrdia Nacional Republicana lliura un dia d'haver al President de Catalunya per a la compra d'armes

El Comitè Regional de la Guàrdia Nacional Republicana va visitar ahir el President de Catalunya, i li va fer lliurament de la quantitat de 30.870'25 pessetes, import d'un dia d'haver entre els membres de l'esmentat cos, dedicat a la compra d'armament per a l'Exèrcit Popular, subscripció que encara resta oberta.

Els comissionats també van fer constar llur adhesió, en nom de tot el cos de la G. N. R., no solament a la persona del President, sinó a la de tot el Govern de la Generalitat.

* * *

A més del lliurament esmentat, a la Presidència de la Generalitat es van rebre ahir els següents donatius destinats a la compra d'armament per a l'Exèrcit Popular:

Segon lliurament de la Guàrdia Nacional Republicana de Catalunya i Agregats d'Osca, 3.361'57 pessetes; obrers de la fàbrica de cartó de Joan Font i Renom, de Ripollet, 3.000; obrers de la casa R. i A. Castells (un dia d'haver), 412 ptes.; treballadors de l'Empresa col·lectivitzada "Xapes i Motlures", del carrer de la Diputació, 186, 300 ptes.; Ateneu Politècnicum de Barcelona, 250 ptes.; Josep Balaguer, 150 ptes.; alcalde de Miralcamp, 100; Ajuntament de Premià de Mar, 100 pessetes.

"SET MESOS DE GUERRA"

Ahir, a les sis de la tarda, tingué lloc la inauguració de l'exposició que sota el títol "7 mesos de guerra" ha instal·lat la Comissaria de Propaganda als baixos del número 14 de la plaça de Catalunya (edifici on estigué instal·lat el Circol Artístic).

El comissari de Propaganda, Jaume Miravitlles, acompanyà el President Companys en la detingudа visita a les diverses instal·lacions de l'exposició. Acompanyaven el President Companys, Bosch Gimpera, rector de la Universitat; Mascot, del ministeri de Propaganda del Govern de la República; Mejan, encarregat de relacions culturals del Consolat de la U. R. S. S. a Barcelona i altres diversos representants de sectors de la lluita antifeixista.

Miravitlles, Bosch Gimpera i Mascot pronunciaren breus parlaments allusius a l'acte i tot seguit es donà lliure accés al públic que esperava amb impaciència que s'obrissin les portes.

L'esmentada exposició està muntada amb molt de gust, presenta abundància de documents colpidors — molts dels quals proven la col·lusió internacional de les dictadures i la barbàrie de procediments amb què volen imposar-se —, i no dubtem que serà d'una eficàcia enorme sobre l'esperit popular.

SALÓ INTERNACIONAL
CASA LLIBRE
Companyia Socialitzada de Varietats
Cada dia des de les 5 de la tarda fins a la 1 de la nit. Balls i Atracciones

S'HA POSAT A PARÍS LA PRIMERA PEDRA DEL PAVELLÓ ESPANYOL A L'EXPOSICIÓ DE 1937

VENTURA GASSOL HI POSA LA PALETADA DE TERRA QUE CORRESPON A CATALUNYA

Ahir dissabte, a la tarda, a París, fou posada la primera pedra del Pavelló espanyol de l'Exposició Internacional de 1937.

L'ambaixador d'Espanya a París i diverses altres personalitats assistiren a aquest acte. Un banal accident d'auto, que sortosament no tingué altres conseqüències que causar el retard dels representants del Comissariat de Propaganda, companys Carbó i Dalty, impedí la presència d'aquests representants de la Generalitat de Catalunya. En l'absència dels nostres delegats, Ventura Gassol posà la paletada de terra corresponent a la cerimònia.

LA GRANDIOSA MANIFESTACIO D'AVUI

(Ve de la primera pàgina)

3) Campanya de propaganda per a la popularització de l'Exèrcit Popular Regular i de les indústries de guerra

Ha d'efectuar-se una propaganda enérgica a tot Catalunya, sobre la base d'un ampli front popular antifeixista.

Van a continuació alguns suggeriments que han d'ésser descabdellats i ampliats per la iniciativa de les organitzacions antifeixistes.

a) A la premsa antifeixista han d'aparèixer diàriament articles, proclames, manxetes, informacions sobre els èxits de la campanya (quadres d'honor amb els fets més destacats, etcètera).

b) Cal emprar en la propaganda petites formacions militars d'infanteria, cavalleria, artilleria, tanca, avions, etcètera. Un destacament de cavalleria que porti les consignes corresponents pot exercir una impressió més forta sobre les masses que alguns editorials. Un avió que ostenti les consignes de l'Exèrcit Popular que deixi caure opuscles i proclames ha d'exercir un efecte encoratjador per a les masses de soldats joves que animin els seus germans a participar en la lluita. Refugiats d'Irún, Madrid, Màlaga, Aragó, etc., poden animar els catalans per tal que els ajudin a tornar a les seves llars, actualment a poder dels facciosos.

c) Propagandistes actius han de parlar en cafès, teatres, cinemes, camps d'esport, etc., a favor de l'Exèrcit Popular. Poden impressionar-se discos amb paraules de Companys, Comorera, Garcia Oliver, etc., per a divulgar-los a les sales d'espectacles públics i amb altaveus pels carrers.

d) Cartells, opuscles i milions de proclames amb les consignes de l'Exèrcit Popular Regular i de les indústries de guerra.

e) Mitings monstres, mitings locals i volants a tots els pobles de Catalunya amb el més ampli ús de la ràdio.

f) Propagació de l'uniforme.

g) Concursos antifeixistes entre les ciutats, pobles, barris, fàbriques, etc., per al millor reclutament, la millor producció en les indústries de guerra, etcètera.

h) Exercicis militars a les ciutats i al camp, en els quals han de participar tots els soldats de les casernes i la població civil que rebi instrucció militar. Projecció de pel·lícules militars amb els comentaris corresponents. Divulgació de noves pel·lícules sobre l'Exèrcit Popular i les seves activitats.

j) Divulgació de cançons populars i petites poesies per a glorificar l'Exèrcit Popular.

k) Supressió de tota mena de banderes i ensenyes de partits i organitzacions i creació de banderes de regiment.

l) Cal estimular d'una manera encertada l'orgull nacional dels catalans per la seva tradició en les lluites per les llibertats.

A totes les comarques, pobles, barris, fàbriques, oficines, etc., hauran de formar-se igualment Comités pro-Exèrcit Popular Regular.

A tots els alumnes i sortints de l'Escola Popular de Guerra, futurs oficials del poble

El Comitè Català pro-Exèrcit Popular us invita a tots a participar a la gran desfilada d'avui, per tal de demostrar la ferma voluntat del poble català de vèncer el feixisme.

Necessitem centenars de comandaments per a les unitats d'instrucció que desfilarà en perfecta formació davant el President Companys i els membres del Govern de la Generalitat. Compliu el vostre deure, el poble antifeixista de Barcelona us aclamarà. Sou l'orgull i l'esperança de Catalunya. Endavant fins a la victòria.

Els guàrdies i agents francs de servei poden assistir a la manifestació d'avui

A la Secretaria del comissari general d'Ordre Públic, company Rodríguez Salas, van facilitar ahir a la tarda els periodistes la següent nota:

"Atès que la manifestació projectada per a demà (avui) representa el sentir de tot el poble de Catalunya, el comissari general d'Ordre Públic no veu cap inconvenient en què hi participin els guàrdies i agents francs de servei, tota vegada que la dita manifestació es fa per satisfer l'anhel antifeixista de tots els defensors de la causa, i la força pública té donades proves que la identifiquen amb l'esmentat anhel."

AUGMENTEN LES COMUNICACIONS REBUDES A LA GENERALITAT. — Són en gran nombre els telegrames i comunicacions que es reben cada dia a la Subsecretaria de la Presidència demanant la creació de l'Exèrcit Popular Regular amb comandament únic. A continuació donem una llista de les arribades darrerament:

Ajuntament de Moià; Joventut Socialista Unificada de Gavà; Esquerra Republicana de Ripoll; Esquerra Republicana de Catalunya de Xerta; Joventut Socialista Unificada de Montbrió; Unió Republicana de Montbrió; Ajuntament de Santa Bàrbara; Obrers de la fàbrica S. A. P. N.; Treballadors de la Casa Noguera i Vintró; Partit Socialista Unificat de Catalunya de Martorell; Treballadors de les Filatures Jaume Domènech, de Sabadell; Empleats Municipals i de l'Estat U. G. T. i C. N. T., de Gandesa; Societat General de Cables Elèctrics, U. G. T. i C. N. T., de Cornellà; Sindicat de Treballadors de la Terra i Oficis Diversos, U. G. T., de Foradada; Centre d'Esquerra de Castelldans; Casal Estat Català de Vilanova i la Geltrú; Esquerra Republicana de Foradada; Comitè Local, U. G. T., de Vilafranca del Penedès; Comitè Comarcal de l'Alt Penedès, U. G. T., en nom de 4.000 associats; Sindicat d'Oficis Diversos, U. G. T., d'Albesa; Consell d'Empresa "Fàbrica Cepillos", col·lectivitzada, U. G. T., en nom de 83 treballadors; Indústries Salines Sabat, S. A., en nom de l'Assemblea General de tots els treballadors; Agrupació Municipal d'Esquerra, de Riudoms; Consell Obrer Autos Moià, U. G. T., trametent un donatiu de 500 pessetes; Sindicat Agrícola C. de la Unió de Rabassaires, en nom de 325 afiliats del poble d'Alcarràs.

A ALFORJA. — El P. S. U. ha organitzat una manifestació en la qual prengueren part les organitzacions següents: P. S. U., C. N. T., U. G. T., E. R. C., A. C. R., J. R. i S. R. I. Els manifestants es dirigiren a l'Ajuntament, on lliuraren unes conclusions que deien: "Volem el servei militar obligatori. Volem el comandament únic. Volem tot el poder per al Govern de la Generalitat i que tota l'activitat de la retaguarda tingui un sol objectiu: guanyar la guerra." El company Saludes, en representació de totes les organitzacions, parlà des del balcó de l'Ajuntament. A la manifestació només hi havia la bandera de la República i una sola pancarta que deia "U. H. P.".

CERTIFICATS D'INSTRUCCIO MILITAR. — Tots els ciutadans que hagin après la instrucció militar en les diferents seccions del districte III, poden passar a recollir els corresponents certificats, a partir del dia primer de març, de les deu del matí a la una de la tarda, a l'Oficina Municipal del districte III, situada a la plaça del Consell de la Vila (Sarrià).

ENS DIUEN DE TARRAGONA. — Des de dijous es formen a la Rambla grups de ciutadans que practiquen la instrucció militar, entre els quals predominen els joves.

Mobles Castelltort
PELAYO, 40 :: BARCELONA :: TELEFON 1[illegible]
Mobiliaris de tota mena a preus molt convenients i amb facilitats de pagament
Secció de llits de metall
A PREUS DE LIQUIDACIO, IMMENS ASSORTIT

¿Per què no s'implanta l'hora d'estiu?

La idea que vàrem llançar des d'aquestes pàgines ha estat molt ben rebuda. Després d'"Última Hora", el nostre col·lega "El Diluvio" s'adhereix a la iniciativa de demanar al Govern de la Generalitat que implanti l'hora d'estiu i, encara que no esmenti el nostre diari, abunda en les raons que nosaltres exposàvem en demanar que fos avançat el rellotge d'una hora: estalvi de llum, guany d'una hora de claror, raons d'estratègia i d'economia, etcètera.

Divedres venia de Girona la notícia que un grup de ciutadans adscrits a diversos partits i sindicats, inicia la recollida de signatures per demanar l'hora d'estiu, i encara, amb un esperit de sacrifici que honora els gironins i que fa més genuí el contrast de les opinions favorables, cada un dels adherents a aquesta iniciativa lliura una pesseta per a finalitats patriòtiques.

Ens sembla que no cal pas insistir en les raons ja exposades. ¿Trigarà gaire el Govern de la Generalitat a implantar, com a mesura de guerra, i amb la cordial aquiescència de la majoria dels catalans, l'hora d'estiu?

MARES DE CATALUNYA!
¿HEU PENSAT EN L'ANGOIXÓS EXODE DE LES ALTRES MARES?

Les "altres mares" són les de Màlaga i Madrid, recorrent centenars de quilòmetres amb els seus fills als braços, per escapar dels avions assassins, que els metrallaven en la seva fugida...

Aquestes mares, germanes vostres, us demanen dones de Catalunya, diners, robes... alguna cosa...

Porteu-lo al Comitè Central d'Ajut als Refugiats, Passeig de Pi i Margall, 18.

Per fi, el Comitè de Londres s'ha decidit

I LES FORCES ITALIANES I ALEMANYES QUE QUEDEN TANCADES A ESPANYA, QUÈ?

Des de fa més de sis mesos de guerra civil —de lliurament d'armes italianes i alemanyes, de lleves de moros, de tramesa d'especialistes, de desembarcaments en massa d'infanteria italiana i d'artilleria alemanya—, el Comitè de no intervenció ha acabat per prohibir tota tramesa de voluntaris a Espanya. La farsa ja era massa gran. L'escàndol massa esclatant. Si el Comitè de no intervenció no hagués pres una decisió neta, no li quedava a fer sinó desaparèixer deixant cada Estat davant les seves responsabilitats. Ha bastat una mica d'energia perquè una ensorrada així s'hagi evitat. No podem sinó plànyer-nos amb més força de la data tardana d'aquesta decisió. Sens dubte, s'hauria pogut posar en vigor mesos enrera, i la guerra civil hauria minvat de violència i s'haurien estalviat vides innombrables.

Però no ens entretinguem deplorant el passat. Els esdeveniments no deixaran pas d'ensenyar-nos si aquest acord ha estat lleial, o si no és més que una enganyifa afegida a d'altres enganyifes. Roma i Berlín deuen saber a què atenir-se respecte al cos expedicionari que la decisió del Comitè deixa tancat a Espanya. Si aquest exèrcit estranger és suficient per conquistar Espanya en algunes setmanes o en alguns mesos, una vergonya terrible caurà sobre tots els Estats d'Europa. En aquest cas, no és pas un acord el que haurien estipulat, sinó una complicitat que haurien contret tot fent el sagnant ridícul de voler passar per promotora de la decisió del Comitè.

Davant aquesta nova etapa de la guerra d'Espanya, no podem sinó renovar els designs que hem expressat des dels primers dies: que la matança s'apaivagui, que el foc minvi d'intensitat en tota la línia dels fronts, i que siguin restituïts al poble espanyol tots els seus drets i retrobi la pau en la plenitud de la seva llibertat reconquistada.

("Vendredi", París).

Presidència de la República

S. E. el President de la República va rebre ahir en audiència l'ambaixador d'Espanya a Londres, senyor Alcàrate.

LES FANTASIES DE LA "GRAN" PREMSA

Un comentarista de "L'Echo de Paris", després de passar revista a la situació política d'Espanya, deixa anar aquestes frases que no necessiten pas comentari:

"Assenyalem que a Londres, segons informes fidedignes provinents de diverses cancelleries, es diu que ha estat una "Txeka", dirigida per un personatge enigmàtic conegut sota el nom de Marcelli, la qui ha organitzat el bombardeig de l'ambaixada britànica a Madrid, així com l'atemptat contra l'avió de l'ambaixada francesa i el bombardeig del vaixell "Maille-Brazé", amb la finalitat de fer recaure la responsabilitat d'aquests fets sobre els nacionalistes. Aquesta mateixa "Txeka" és responsable de l'assassinat del baró Borchgrave.

Doncs bé, el cap d'aquest organisme secret, el misteriós Marcelli, no és altre que Marcel Rosenberg, txekista en cap, que ahir caigué en desgràcia."

No cal afegir — creiem — que Marcel Rosenberg ha estat fins fa poc l'ambaixador de la U. R. S. S. a Madrid.

INNOCENCIA FEIXISTA

Farinacci declara, des d'"Il Regime Fascista", que el seu cor s'ha omplert d'una "joia immensa" amb les notícies que li han arribat de la victòria italiana a Espanya.

Victòria italiana —sense que ho hagi volgut el Govern de Roma, és clar, car el Govern de Roma és un Govern orb, del control i de la policia del qual pot escapar-se la joventut per anar-se'n a combatre en els rengles de Franco.

"No tenim —diu Farinacci— cap mitjà de controlar aquest fet, però si és cert, no podem sinó declarar-nos satisfets i orgullosos."

Tant més que "la victòria del feixisme a Espanya serà una dura lliçó per a França i Rússia", la qual "les convencerà per sempre" que no s'ha de jugar amb la Itàlia feixista.

Això ve a ésser, en certa manera, "la política de la no intervenció".

I no li queda més a Farinacci sinó explicar-nos com Pietro Zighetti, condemnat pels Tribunals italians, per un delicte de dret comú, a tres anys de presó, ha pogut rebre del secretari del partit a Cremona el consell "d'allistar-se" per a Espanya, mitjà amb el qual recuperarà els seus drets de ciutadà. Farinacci també ens explicarà amb igual facilitat com l'allistament aquest ha pogut, "escapant a la vigilància del Govern italià", ésser signat a la mateixa caserna, i quin càstig s'ha infligit a l'oficial quasi rebel que estengué els papers a Zighetti i li lliurà l'equipament militar, i per què fou el Dr. Mazzolari, metge de la milícia feixista, que li practicà la visita reglamentària...

Després d'això, Farinacci no patirà gaire per explicar-nos el cas de Carlo Berté, combatent de la guerra d'Etiopia, que de tornada al seu país no trobà feina i rebé (de persones que escapen a la vigilància del Govern feixista, és clar) el consell d'allistar-se així mateix. Cosa que en aquest cas era molt més senzilla perquè Berté encara conservava el seu equipament colonial.

Després d'això, encara farem altres preguntes a Farinacci.

Que apellar a l'honor de les nacions feixistes sigui badoqueria, no ens deixa pas gens parats.

Però que Farinacci en tregui la conclusió que estem disposats a empassar-nos totes les "boles", ja és massa.

("Vendredi", París).

EL BARATO
EMPRESA OBRERA
2
GRANS OCASIONS
DEMÀ COMENÇARÀ LA GRANDIOSA VENDA DE
RETALLS BLANCS
I COMPLETAMENT DE FRANC AMB PREUS DE REGAL
TAMBÉ COMENÇARÀ DEMÀ
a la Secció de Sabateria
la venda de Calçats amb el cèlebre
BOMBO DE LA SORT
per mitjà del qual poden obtenir-se tots els calçats amb descomptes elevats

A LLORET DE MAR
(GIRONA)
CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos, mentals i toxicòmans. Telèfon 10. Metge director-resident: DOCTOR M. BERNAT I CARRERAS. Per a informes, adreceu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els dilluns, de quatre a set de la tarda, a la plaça

La política econòmica i financera del Govern Blum

El ministeri francès del Front Popular surt victoriós de l'envestida més forta que ha sofert

Es votada la confiança per 361 vots contra 209

ES PREVEU QUE L'ATAC DE LES DRETES NO REEIXIRA

París, 26. — Aquesta tarda, a les tres, el Govern Blum sofrirà l'assalt més seriós, per part de l'oposició, de què s'ha constituït el Govern del Front Popular. El cap del centre-dreta, Paul Etienne Flandin, en forma d'una exposició de tendència acadèmica, sobre la política general del Govern, plantejarà la discussió de diferents punts de la política del Govern que apassionen enormement. Declararà especialment que les recents manifestacions de Blum sobre la necessitat d'una "pausa" indiquen en realitat un fracàs de l'experiència.

El segon assalt serà dirigit per Fernand Laurent, diputat dretista de París, que combatrà violentament la política financera de Vincent Auriol.

La situació, abans de la sessió, sembla permetre l'anunci de la victòria del Govern, que una vegada més trobarà la majoria que el portà al poder. Salvant algun cas imprevist, els radicals votaran amb el Govern. L'actitud dels radicals serà, no obstant, importantíssima per a l'evolució ulterior de la situació política. El cap dels radicals, Campinchi, farà declaracions en el curs del debat, que equivaldran a un advertiment o àdhuc al plantejament de condicions per a la continuació de l'ajut polític prestat fins ara al Govern.

Els diputats de dreta — que han maniobrat durant tota aquesta setmana preparant aquest debat — preveuen que ultra Flandin i Laurent, intervindran, abans de la votació, altres parlamentaris, oradors designats per a l'atac de "segona línia", tals com Paul Reynaud.

Finalment, després de la intervenció de Vincent Auriol, que defensarà la política financera del Govern, pujarà a la tribuna Léon Blum, per reunir la majoria i respondre als atacs que s'hauran dirigit al Govern.

L'ORDRE DEL DIA

La votació es referirà successivament als dos ordres del dia:

Primer. — Ordre del dia presentat per Flandin, hostil al Govern i contra el qual el Govern presentarà la qüestió de confiança.

Segon. — Ordre del dia presentat per la delegació d'Esquerres i dels tres partits del Front Popular, de confiança al Govern.

EL DISCURS DE FLANDIN

París, 26. — Aquesta tarda s'ha reunit la Cambra dels Diputats enmig de gran expectació, puix que a l'ordre del dia hi havia una interpel·lació de l'ex-primer ministre senyor Flandin, president del grup d'Aliança Democràtica, interpel·lació relativa a la política general del Govern i principalment a les declaracions del senyor Blum sobre la necessitat d'una pausa en el desenvolupament de la seva política econòmica i social.

El senyor Flandin comença recordant els darrers discursos pronunciats pel senyor Blum, i posa de relleu els comentaris i rumors a què donaren lloc. A continuació afegeix:

"Els que estan ben informats deien saber que hi havia uns conciliàbuls entre alguns membres del Govern i certes personalitats de l'oposició, a fi de preparar una ampliació de la majoria governamental. D'aquesta manera, quedava enganyada l'opinió pública. Per consegüent, calia que s'entaulés un debat a la Cambra per conèixer exactament les intencions governamentals."

Recorda després que el President del Consell indicà en els seus recents discursos que les condicions de la nova etapa prevista per a després de la pausa, continuarien regulant-se per intel·ligència pública entre totes les organitzacions del Front Popular.

Recorda també que el senyor Jouhaux declarà fa temps que caldria passar a la realització del pla de la Confederació General del Treball, i fa notar que aquest propòsit sembla estar relacionat amb l'anunciada reunió del Congrés Socialista, i considera que el pacte d'unitat d'acció entre els partits socialista i comunista haurà tingut com a conseqüència la constitució del Partit Obrer Unificat, del qual seria cap el propi Blum.

AVERANYS DE CATASTROFE

L'orador afegeix:

"El país i la Cambra rebran amb gran interès el vostre desmentiment, i àdhuc la vostra reserva sobre aquest punt concret. Crec que la pausa no faria res més que retardar projectes tan interessants com els relatius al Fons Nacional contra l'atur forçós i l'assegurança contra les calamitats agrícoles.

"¿Es aventurat d'insinuar que esteu preparant la vostra majoria amb aquest art consumat que no deixa als vostres presoners quasi cap esperança d'escapar-se? (Aplaudiments.) Els tanqueu en aquest dilema: "o triomfa l'experiment i, per tant, jo (Blum) tenia raó, i podeu seguir pel camí de l'èxit, o la meva experiència (la de Blum) ha fracassat, la qual cosa demostra que un dels ministres de la social-democràcia no és compatible amb el règim capitalista." Heus ací per què aquest debat és indispensable.

"Ja sé que alguns em diran que no plantegi aquesta qüestió, que esperi que es precipitin els esdeveniments, que la Tresoreria estigui buida, per plantejar-la l'endemà.

"Jo no faig aquesta mena d'operacions. No és digne d'esperar una catàstrofe per a alliberar-se de responsabilitats.

"En canvi, nosaltres creiem que porteu el país a una catàstrofe i que el règim republicà morirà en ella, per culpa vostra, si continueu el camí que heu començat." (Aplaudiments a la dreta i al centre; rumors a les esquerres.)

L'orador declara a continuació que la Tresoreria es troba enfrontada amb greus dificultats, i que el Govern cerca la manera de negociar un nou emprèstit a l'estranger, però que no troba prestamistes. S'estén en consideracions sobre aquestes suposades dificultats i afegeix que la contínua alça de preus obligarà el Govern a elevar els sous dels funcionaris, i que aquesta mateixa alça absorbeix o "congela" els pocs capitals disponibles. Formula certes reserves sobre l'estabilitat del franc, i dubta dels efectes que pugui tenir la seva alineació.

De més a més, diu que el dèficit de la balança comercial s'ha agreujat incessantment, i que s'agreujarà encara més si el Govern recorre a contingents i drets de duanes per lluitar contra l'alça de preus.

Analitza seguidament els balanços del Banc de França i afirma que la política de deflació costa molts milers de milions.

EL RESTABLIMENT DE LA CONFIANÇA

A continuació afegeix:

"Per crear una confiança, calia fer una crida a la unió, i no acabar d'oposar el capital al treball. No és la definició de la pausa el que retornarà la confiança nacional i internacional, i farà afluir el corrent de capitals. S'arriba finalment a França a la dictadura política, perquè les exigències econòmiques i fiscals només s'avenen amb els ciutadans passius. La història ensenya que l'únic progrés social durador ha estat aportat a les masses per la classe mitjana. En canvi, el que les masses enganyades pels demagogs i conduïdes per idealistes han cregut conquistar amb una lluita d'envergadura, s'ha enfonsat en una aventura tràgica de confusió i de dictadura. Si el Govern vol que França romangui isolada a Europa, i que sigui lliurada sense defensa als que espien per tirar-se-li al damunt així que flaquegi, les declaracions de Thorez sobre la implantació del règim soviètic a França se n'encarregaran ben bé prou."

Si el Govern vol fixar els preus, instaurarà un sistema molt semblant al que actualment regeix a Alemanya.

L'orador es plany que s'hagi fixat per al dia primer de maig l'obertura de l'Exposició, coincidint amb la festa del treball, i que es digui que és la data de batalla dels obrers i del Front Popular contra el feixisme.

L'orador diu que no és qüestió d'atacar la classe treballadora, però que tampoc no ho és de perjudicar el camperol, arruïnar la classe mitjana i despullar de llurs estalvis els capitalistes. "El Govern — diu — no està al seu banc per executar els desigs materialistes de les masses."

Els comunistes, indignadíssims, protesten, i Flandin és cridat a l'ordre.

L'orador acaba fent una crida a la unió nacional, únic mitjà de resoldre les dificultats interiors, i demana a Blum que per republicanisme acabi amb la política de desunió i de divisió.

LA INTERPEL·LACIO DE LAURENT

La sessió se suspèn. En tornar a començar, descabdella la seva interpel·lació Fernand Laurent, sobre política general i financera. Afirma que cada dia surten 200 milions de francs — or. Vincent Auriol ho nega i diu que aquestes campanyes no poden sortir sinó d'algun ex-regent del Banc de França "destronat".

Laurent insisteix en el que ha dit afirmant que ho va publicar el "Times". Després diu que a les obres de l'Exposició, només volen donar feina als obrers de la C. G. T. Ataca Blum i diu que no és cert que hagi represa d'afers. Només es guanyen la vida les fàbriques de material de guerra. Acaba demanant que el Govern inauguri una altra política.

DISCURS DE REYNAUD

Immediatament puja a la tribuna l'ex-ministre de Finances, Paul Reynaud.

Reynaud demana al Govern que vulgui reconèixer que els fets són més forts que tot. Examina les condicions en què es troba la indústria francesa per a lluitar contra la competència de la indústria de països llunyans, on els obrers treballen amb salaris de fam, i diu que França importa massa productes que pot fabricar ella mateixa. Per pagar-los — afegeix — el Banc de França s'està esgotant.

"El Govern — diu — té dues polítiques contradictòries: la de l'acord tripartit, que suprimeix els contingents, i la política interior, basada sobre la capacitat d'adquisició. Aquestes polítiques estan totalment oposades."

BLUM CONTESTA ALS INTERPEL·LADORS. — *LA MILLORA DE LA SITUACIO*

Immediatament després puja a la tribuna el president del Consell, senyor Léon Blum, enmig de gran expectació de tota la Cambra.

El president Blum comença contestant Fernand Laurent i Flandin, i els pregunta si s'han posat d'acord prèviament, puix que si bé llur llenguatge ha estat diferent, llurs propòsits eren idèntics.

"La Cambra — continua dient el president del Consell — podia imaginar fàcilment la posició que prendrien els diversos oradors. En la meva crida dirigida als funcionaris vaig exposar la necessitat d'una pausa. Amb això jo no volia dir que s'hagués de retrocedir ni de fer acte de contrició ni de subscriure la severa crítica que ha formulat Flandin amb aquella serenitat que li permet la forma com dirigí en el seu temps els afers del país.

Tenim el dret d'afirmar que avui la situació és millor.

Es produeix en aquest moment un petit tumulte; a les esquerres s'aixequen grans aplaudiments, mentre que al centre, a la dreta i a l'extrema dreta es promouen alguns crits. Quan el president del Consell vol tornar a continuar el seu discurs, surten noves exclamacions dels escons de dreta. Blum, de totes maneres, s'imposa i continua molt serenament el seu discurs.

"Ha començat la reabsorció de l'atur forçós." Nou avalot, que provoquen les dretes. Blum fa gest de baixar de la tribuna, en el qual moment és objecte d'una gran ovació per part dels elements de les esquerres. El president de la Cambra aconsegueix, finalment, restablir el silenci.

Blum, doncs, continua: Explica com ha començat l'absorció dels obrers que es trobaven en atur parcial, i que de seguida començarà la tasca de donar feina als que es trobaven en atur absolut. Les esquerres aplaudeixen calorosament.

LA PAUSA

El cap del Govern exposa les raons que aconsellaren la pausa de què s'ha parlat aquesta tarda a la Cambra.

"Consideràrem que hi havia lloc a introduir al nostre programa unes mesures de prudència i de bona organització, perquè tenim interès a reprendre l'alè. Com que els productors s'han adonat que hi havia una veritable represa dels afers, han tingut una tendència a exagerar els preus; per això anem a reprimir l'alça il·lícita.

"La crisi quedarà definitivament vençuda quan els capitals exportats i atresorats tornin a l'economia nacional."

Pel que fa a les contradiccions de l'actual règim, posa de relleu que la primera contradicció rau en el règim d'assalariats, perquè aquest innegablement pressuposa l'atur forçós. D'altra banda, el Govern ha hagut de fer una política de despeses per defensa i per política social.

"Aquestes contradiccions — diu — sorgiran sempre. La política és qui les ha de resoldre."

Blum afegeix que després d'acabada la pausa s'anirà a la total realització del programa del Front Popular, programa l'execució del qual, d'altra banda, no ha estat pas interrompuda.

"Les lleis de premsa — explica — es troben ja davant del Senat, i les lleis agrícoles són ja a la Cambra. El Govern demanarà de seguida que s'estudiï i es voti la llei de Fons Nacional per a l'atur forçós.

Allò que no consta concretament en el programa de la concentració popular també serà acceptat; hi deliberarem prèviament, i després ho presentarem al Parlament. Això en el cas que el nostre programa no fos prou per a cobrir tota una legislatura. (Grans aplaudiments.)"

LA QUESTIO DE LA MODIFICACIO MINISTERIAL

Examinant la qüestió d'una modificació ministerial durant la pausa, Blum ha dit:

"Si jo cregués que fos desitjable i necessari de fer un Govern d'Unió nacional, me n'aniria. Jo no podria transformar un Gabinet de Front Popular en un Govern d'Unió nacional.

En interès públic ha de continuar la formació governamental i parlamentària actual. Tinc la convicció que la Cambra comparteix igualment aquest punt de vista meu. (Aplaudiments.) Crec que un home d'Estat és aquell que dóna l'exemple de fidelitat a les conviccions.

Crec que s'ha de realitzar la pau civil, la concòrdia, i d'altra banda, la cohesió nacional davant de qualsevol perill exterior. Aquest doble deure l'ha de complir eficaçment el vostre Govern, continuant essent el que és, gràcies a la confiança de les masses populars."

Blum posa de relleu el perill que hi hauria en una esllavissada política: "Com reaccionarien les masses?" — pregunta —. Recorda la popularitat de l'actual Govern, especialment l'entusiasme com fou rebut a Lió. Traïdes, vençudes, les masses populars correrien el risc de perdre l'afecte a la República. "¿Què faríeu vosaltres davant dels moviments socials?..."

El President afegeix:

"No parlo de demà, precisament, sinó de demà passat. No dic res que s'assembli a una amenaça, a una predicció de mals auguris... Crec que tots els partits democràtics han de continuar essent representats al Govern, perquè, en veritat, romanent al Govern de Front Popular estan en un veritable Govern nacional.

Per la confiança de les masses populars tenim l'autoritat; si la perdéssim, perdríem la nostra raó d'ésser. Cal, doncs, preservar l'actual Govern, per al bé públic.

Mai no hem estat un Govern de fracció. Hem estat un Govern de concentració popular; però mai no hem fet de Govern de partit. Àdhuc envers els representants del gran capital hem actuat sempre correctament, en l'interès nacional.

Pel que fa a la política internacional, hem actuat i parlat sempre com a Govern de França. Per tant, tenim el dret, sense implorar-lo, de tenir l'ajut de tots els francesos, de totes les riqueses franceses, per tal que puguem desenvolupar la nostra obra nacional. Creiem que tothom sentirà clarament la veu del deure.

De fa nou mesos s'anuncien divisions intestines. A totes aquestes profecies contestem amb una crida dirigida a tots els patriotes, per tal que ens donin llur ajut per a la nostra tasca d'assegurar el progrés i el perfeccionament de la condició humana dintre de la justícia, dintre de la llibertat i dintre de la pau." (Grans aplaudiments als escons de l'esquerra, on els diputats aclamen el cap del Govern posats dempeus, mentre Blum baixa lentament de la tribuna.)

A un quart de nou ha estat suspesa la sessió.

París, 26. — A tres quarts de deu s'ha represès la sessió a la Cambra dels diputats.

El diputat republicà independent Pinelli planteja la qüestió dels funcionaris davant de l'augment del cost de la vida.

ES VOTADA LA CONFIANÇA AL GOVERN

París, 27. — La Cambra de Diputats ha acabat el debat sobre la política exterior i la política interior financera del Govern, entrada ja la matinada.

A primre lloc la Cambra ha rebutjat per 361 vots contra 211 una moció de desconfiança presentada pels grups de dreta.

Seguidament s'ha donat un vot de confiança al Govern, per 361 vots contra 209.

LA NENA

Maria Rosa Soler Ferret

ha mort a onze mesos

E. P. R.

Els qui la ploren: pares Joaquim i Maria-Neus, avis paterns, oncles, cosins, família tota i els Sindicats ram Alimentació secció Confiters i Bomboners, U. G. T. i el P. S. U. de Catalunya, Radi IV, i E. R. de C. Casal Francesc Macià, en assabentar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua els preguen que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer Tordera, n.° 45, primer, a les nou del matí de demà, dilluns, dia 1, per acompanyar el cadàver al Cementiri del S. O.

No es convida particularment

El bel·licisme del III Reich i la política britànica

per J. Torres i Caprara

París, dimecres.

La situació internacional continua, vista des de París, poc tranquil·litzant. Espanya segueix en primer terme en les preocupacions del moment, però seria en va dissimular que allò que sembla preparar-se a Txecoslovàquia no sigui també motiu d'inquietud. Com a Espanya, també a Txecoslovàquia la causa productora del perill és la represa de l'hegemonia germànica.

Pel que fa a Espanya, circulen diverses versions sobre l'actitud de Berlín; una d'elles és què Alemanya ha comprès que certs propòsits topen massa amb els interessos britànics perquè puguin desempallegar-se ben de pressa de l'*imbroglio* espanyol... si no fos la consideració que aleshores serien els italians els únics a explotar el molt hipotètic triomf de Franco.

Txecoslovàquia sembla interessar més els homes de Berlín, i en aquest país és on voldrien repetir, amb major amplitud encara, la gesta d'Espanya. Però un esdeveniment sobtat ha frenat, momentàniament, l'ofensiva hitleriana contra la jove República de l'Europa Central: la possibilitat de la restauració dels Habsburg. Aquesta qüestió, que pot ésser la poma de la discòrdia entre Hitler i Mussolini, és tinguda per molt greu a Berlín, on s'ha arribat àdhuc a parlar d'ocupació militar d'Austria.

Això significaria una mutació brusca en les relacions italo-alemanyes, perquè en un cas així els italians també intervindrien militarment en les coses d'Austria. Els amics d'ahir es convertirien en els enemics de demà. A evitar-ho cal atribuir el viatge a Viena de von Neurath.

Es veritat que Roma ha fet moltes reserves sobre la restauració dels Habsburg, però és sabut també que Mussolini l'ha patrocinada secretament. Es clar que Mussolini ja ens ha avesat a les actituds més contradictòries, i en quinze anys d'usurpar el poder ha canviat ben sovint d'orientació.

Pot donar-se per segur que França ja ha perdut tota esperança de dur Itàlia pel bon camí; però una eventual topada italo-alemanya podria portar indirectament a aquells resultats que l'obra pacient de la diplomàcia no ha pogut aconseguir: la separació dels dos països dictatorials.

Si aquest esdeveniment, com és de desitjar, s'hagués de produir, seria un veritable crim el que cometrien les democràcies allargant la mà a l'un o a l'altre dels dos dictadors. Si ells no s'entredestrueixen a causa d'Austria —i en aquest cas caldria limitar-se a contemplar l'espectacle—, cal més que mai completar llur aïllament. Si les dictadures de Roma i de Berlín s'han refermat, ha estat perquè les democràcies, per feblesa, les han deixades fer.

* * *

Tothom sap que Alemanya vol la guerra. El rearmament britànic, que ha produït viu mal humor a Berlín, podia decidir a Hitler a avançar encara més aquell programa bel·licós que és el credo del nacional-socialisme. La política anglesa és sempre, almenys per a la mentalitat continental, incomprensible. Avui els anglesos han de fer grandiosos sacrificis econòmics per tal d'assegurar la pau mitjançant una gran potencialitat militar, mentre que pocs anys enrera haurien obtingut aquest mateix fi limitant-se a recolzar França en l'aplicació del tractat de Versalles que prohibeix el rearmament d'Alemanya. Fa estrany consentir que els alemanys s'armin, i després esverar-se que s'armin i voler-se armar més que ells.

¿Serà dels esdeveniments d'Espanya que sorgiran els elements necessaris per al "casus belli"? No pot preveure-ho ningú. Una espurna basta per a un incendi; i ningú no pot dir encara si la no intervenció serà sincerament observada per tothom. Una petita violació podria tenir greus conseqüències. Ningú no té confiança en la sinceritat dels països *feixistes*, i menys encara en la de Portugal. Aquest país, cedint a la pressió britànica, ha acceptat el control. Això vol dir que Anglaterra segueix pesant com sempre sobre Portugal. Aleshores ¿per què Anglaterra no va fer pressió uns quants mesos enrera, quan la no intervenció hauria estat més oportuna? ¿Per què Anglaterra ha permès que Portugal fos impunement còmplice dels generals traïdors?

Però la política britànica en la qüestió de Txecoslovàquia encara és més excessivament tolerant, si es considera que no sols s'ha permès la presència a Londres del cap del nazisme a Txecoslovàquia, sinó que se l'ha rebut en els medis oficials. Ningú no pot creure que la Gran Bretanya es presti a afavorir els propòsits expansionistes del Tercer Reich, i la recent entrevista de lord Halifax amb von Ribbentrop ho demostra; però tampoc ningú no pot negar que una política britànica menys flexible, més conforme als propis interessos i als de la pau, seria avui més necessària que mai.

Si Anglaterra, oblidant les seves tradicions liberals, deixa que els feixismes es desenrotllin en perjudici de les nacions democràtiques, es fan il·lusions si es creuen que ningú no se n'adonarà. L'exemple del poble espanyol ho demostra.

LA PROHIBICIO I EL CONTROL

També seran controlats diversos ports estrangers

Londres, 27. — Si no s'introdueix cap altra modificació al pla de control naval per a la no intervenció a Espanya, després de l'aprovació definitiva de les mesures legislatives necessàries, cosa que es creu que passarà la setmana entrant, els vaixells anglesos sortiran cap a Espanya immediatament després del dia 6 de març, per fer eescala als ports designats a fi de prendre a bord els observadors que vigilaran la carga i descàrrega de tots els vaixells espanyols.

També s'establirà una vigilància al Pas de Calais, on l'esquadra anglesa establirà retens al port de Downs. D'altres ports seran també objecte de control per vigilar els carregaments que surtin cap a Espanya. Entre els ports aquests figuren Xerburg i Brest.

Ultra aquests ports, el pla de control naval estableix que hauran d'ésser controlats també els ports de Madera, Oran, Marsella i Palermo.

Pel que es refereix a l'alt personal que haurà d'exercir el control, la premsa cita els noms de dos holandesos, i en primer lloc el del vice-almirall de Graaf per al lloc de cap de l'Oficina Central de Control, la qual s'establirà a Londres. Es recordarà que aquesta personalitat va declinar fa poc l'Alta Comissaria de Danzig. Per a la direcció del sector pirenaic es cita un altre holandès, el baró van Voorst, que va dirigir el contingent de Policia holandesa que va controlar el plebiscit del Sarre.

Fins ara no s'ha pres cap decisió concreta per a la designació de cap d'aquestes personalitats.

SUECIA ES INVITADA A PARTICIPAR EN EL CONTROL

Estocolm, 27. — El Govern suec ha rebut un comunicat del Comitè de no intervenció en el qual aquest l'invita a designar un grup d'oficials per participar en el control internacional sobre les fronteres espanyoles. El Govern no ha pres fins ara cap decisió concreta.

LA PROHIBICIO A CUBA

Havana, 27. — Cent-setanta persones de diverses nacionalitats que se suposa volien traslladar-se a Espanya, van arribar ahir a bord del "Ile de France" procedents dels Estats Units. Foren objecte d'un escorcoll detingut per part de la Policia. Els espanyols van desembarcar, i dels altres solament es va autoritzar perquè seguissin el viatge els que tenien prou diners per travessar França. Els altres foren posats a disposició de la Policia i seran tornats als seus països.

Mercat d' Ocasions

VENDA I CANVI DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, ETC

JUNTS CATALANES, número 11

TOT D'OCASIO

Telèfon 20422

Mines a la Mediterrània

LES AVARIES DEL "LLANDOVERY CASTLE"

Portvendres, 27. — Els enginyers i escafandrers que visitaren el "Llandovery Castle" i examinaren el casc del vaixell, han comprovat que hi ha un esboranc de cinc metres d'alt per cinc d'ample, a l'altura de la línia de flotació, produïda per l'explosió de la mina submarina.

Part dels passatgers han desembarcat a Marsella i d'altres s'han dirigit a Gènova.

S'ANUNCIA UNA INTERVENCIO PARLAMENTARIA

Londres, 27. — El diputat conservador Locker Lampson demanarà dilluns al ministre d'Afers Estrangers si coneix l'incident del "Landovery Castle" i què es proposa fer per tal d'evitar aquests incidents.

EL GOVERN BRITANIC PUBLICARA DEMA LA VERSIO OFICIAL

Londres, 27. — Dilluns, el Govern publicarà tots els detalls relatius a l'explosió que posà en perill el vaixell "Llandovery Castle", i n'exposarà les causes.

Les autoritats competents es neguen a fer cap comentari sobre les informacions publicades a la premsa, en les quals s'atribuïa l'accident a un torpede o a una mina que anava a la deriva.

50.000 DÒLARS PER ALS REPUBLICANS ESPANYOLS

Els ha recaptat una sola revista nord-americana

Nova York, 27. — La revista "The Natino", que ha ofert una subscripció a favor dels republicans espanyols, ha recaptat ja més de 50.000 dòlars.

Aquesta revista va organitzar ahir una festa a honor del gran escriptor francès André Malraux, el qual, en acabar un banquet que li oferiren — al que assistí l'ambaixador espanyol Fernando de los Ríos —, va declarar que era absolutament necessari que tots els homes d'ideals justiciers es mobilitzessin per tal d'ajudar el llegítim Govern de la República.

JOUHAUX DEMANA LA NACIONALITZACIO DEL CREDIT

París, 27. — El secretari de la C.G.T Léon Jouhaux, en una conferència donada a Estrasburg, ha demanat la nacionalització del crèdit.

El crèdit de què té necessitat França —ha dit— no és un crèdit per petites parts, sinó un crèdit ampli. El senyor Jouhaux, en donar compte de la política del Front Popular, ha declarat que calia prendre mesures contra els "desertors econòmics".

Els fracassos diplomàtics dels nazis

¿Aniran seguits, com de costum, d'un període d'agitació?

París, 26. — Molt aviat — amb la visita de Schuschnigg a Mussolini — la diplomàcia europea espera saber cap a on es dirigirà el conjunt de relacions entre els Estats europeus. Es tracta de saber què donarà de si el famós eix Roma-Berlín, tan crebantat durant aquests darrers dies.

El que sí pot assegurar-se és que la diplomàcia europea ha fracassat moltes vegades en aquests últims temps, sense que sorgeixi la possibilitat que s'aconsegueixen els seus desigs més ardents. En primer lloc von Ribbentrop va anar a Londres amb l'esperança d'aconseguir un canvi de ruta en la política exterior britànica, comptant amb el complot del seu amic, lord Londonderry i Mrs. Simpson. Però el Parlament anglès i el cap del Govern senyor Baldwin, coneixen massa la Història per deixar-se doblegar per maneigs absurds. El duc de Windsor passeja avui la seva nostàlgia pel castell dels Rothschild, i Mrs. Simpson, a la Costa Blava, declara que per ara no pensa casarse.

Fracassat el complot de Londres, la diplomàcia nazi va intentar dos cops d'efecte, al mateix temps. Von Neurath, home de tradició bismarckiana, va anar a Viena amb una rialla als llavis però amb mà de ferro per tal de complir la missió que se li va encarregar. No va poder aconseguir res sinó precipitar, encara més, el que precisament volien evitar els nazis: la restauració. A Polònia també Goering — vestit de monter major i en pla diplomàtic — va cobrar magnífiques peces, però no va aconseguir cap solució per als seus atrevits plans.

¿Què va a fer-hi ara el Tercer Reich? Perquè és costum que, a un fracàs, segueix un període d'agitació. Segurament voldrà esperar una mica els esdeveniments, sense excessives precipitacions, i veure quina és l'actitud d'Itàlia. Si Itàlia ajuda Otto d'Habsburg, potser és que va tantejar la voluntat de França i Anglaterra i no pogué rebutjar-se la idea que Alemanya intenta l'Anschluss a força de pressions econòmiques, àdhuc amb el pobre Otto en el petit tron d'Austria.

SEMBLA QUE VON RIBBENTROP NO HA REEIXIT PROP D'EDEN

Londres, 27. — A les esferes diplomàtiques britàniques es concedeix una importància bastant limitada a la visita feta ahir a la tarda per von Ribbentrop al Foreign Office, en la qual, segons s'assegura, l'ambaixador del Reich reproduí davant del ministre d'*Afers Estrangers*, Anthony Eden, alguns arguments exposats davant de lord Halifax en la conversa que celebrà amb ell després del discurs de Hitler al Reichstag.

Sembla que von Ribbentrop es va doldre de la indiferència amb què Londres acull certs problemes plantejats per Alemanya, i especialment la fredor que adopta davant de les seves al·lusions a la qüestió colonial.

Sense formular "reivindicacions colonials" explícites, sembla que von Ribbentrop posà de relleu la importància d'aquesta qüestió per al Reich, i expressà, a més, el seu sentiment pel fet que aquesta importància no sigui prou apreciada a les esferes dirigents britàniques.

Es creu que, per la seva banda, Anthony Eden contesta en forma que no deixa lloc a grans esperances sobre l'eventual modificació de l'actitud britànica sobre la qüestió colonial. Àdhuc s'assegura que recordà la declaració feta a la Cambra el dia 27 de juliol darrer, en la qual Eden indicava que el problema de transferència de mandats no solament interessava Anglaterra sinó també totes les potències mandatàries; que el Govern britànic no encertava de veure la manera d'evitar les considerables dificultats que podria portar una transferència de mandats, i finalment que altres qüestions europees urgents tenien prioritat indiscutible sobre el problema colonial.

En canvi, indicà que el Govern britànic estava disposat a estudiar una nova distribució de primeres matèries. Però, com és sabut, en la Conferència convocada a Ginebra per tractar d'aquesta qüestió, Alemanya ha declarat no voler participar-hi.

En recordar aquesta declaració en l'entrevista que Eden tingué ahir amb von Ribbentrop posà de relleu, segons sembla, que no tenia caràcter personal, sinó que havia rebut l'ajut de tots els membres del Consell.

Aquest punt no deixa de tenir el seu significat, si hom té en compte que en diverses ocasions la premsa alemanya ha posat en dubte l'autoritat del ministre d'Afers Estrangers, donant a entendre que els seus col·legues no compartien sempre la seva manera de veure les coses.

A les esferes polítiques angleses, sense deixar de donar la deguda importància al fet que hagi tornat a ésser posat damunt de la taula el problema colonial alemany, es considera que la visita de von Ribbentrop estigué menys motivada potser per la preocupació de discutir aquest punt que per una sèrie de consideracions que s'analitzen de la següent manera: amb raó o sense, la premsa i l'opinió angleses tingueren la impressió en repetides ocasions que el Reich es proposava d'especular sobre les suposades divergències entre els ministres britànics, i que, en particular von Ribbentrop, havia evitat de trobar-se amb el Secretari d'Estat. Per tant, es creu que l'ambaixador, que surt avui cap a Berlín, volgué evitar que es fessin comentaris pel fet que sortís de Londres sense parlar amb Anthony Eden. No és menys probable que von Ribbentrop considerés alhora com un expedient situar a cada moment en pla preferent el problema colonial, que l'opinió britànic, al contrari, té especial interès a ignorar.

I SE'N TORNA A BERLIN

Londres, 27. — L'ambaixador d'Alemanya en aquesta capital, von Ribbentrop, ha sortit de l'aeròdrom de Croydon, cap a Berlín, a la una de la tarda.

HA ARRIBAT A LA PENÍNSULA EL NOU AMBAIXADOR DE LA U. R. S. S.

Portbou, 27. — Procedent de França, ha arribat aquest matí el nou ambaixador de la U. R. S. S., company Gaikis, el qual ha estat cumplimentat per un representant de la Generalitat de Catalunya. L'esmentat marxarà avui mateix cap a València, on reemplaçarà, com és sabut, prop del Govern de la República, el company Rosenberg.

ANDALUSIA

EN UN MOVIMENT ENVOLTANT, LA BRIGADA INTERNACIONAL AMENAÇA TANCAR LES FORCES GERMANO-ITALIANES QUE VOLEN AVANÇAR SOBRE ALMERIA

Berja, 27 (De l'enviat especial de Febus). — Continuen les operacions iniciades en començar la setmana.

Les nostres forces mantenen en la zona de Jubilles un lleuger tiroteig amb l'enemic, que pretén reconquistar els pobles perduts en els darrers combats; però no ho aconsegueix, perquè hi ha una forta barrera formada pels nostres soldats que ho impedeix. Els facciosos fan servir tota mena d'armes per tal de batre les trinxeres lleials; però les nostres forces mantenen el foc i l'ofensiva que posa en situació difícil els pobles d'Orgiva, Las Cañas, Cabineira i altres.

Tots els nostres soldats estan animats de gran entusiasme i enquadrats en una perfecta disciplina.

Pel que respecta al front de Castelldeferro, l'alt comandament continua l'estudi de les operacions a realitzar en el moment oportú.

En aquest sector continua la sisena brigada mixta, l'heroisme i força combativa de la qual estè ben demostrada a la Ciutat Universitària de Madrid, cosa de la qual sembla haver-se adonat l'enemic aquests darrers dies, perquè els facciosos han perdut aquella alegria dels dies de la conquista de Màlaga, doncs han comprès que han d'enfrontar-se amb lluitadors molt foguejats qus no els permetran d'avançar, ja que han tallat en sec la seva marxa cap a la província d'Almeria.

Les nostres forces dominen completament el poble de Calahonda, del quals els facciosos han estat desallotjats i al qual no poden tornar sense exposar-se a que el foc dels nostres soldats els desfaci del tot.

L'enemic s'ha atrevit a introduir una cunya per les immediacions de Castelldeferro, però els nostres soldats aconseguiren magnífiques posicions que van tallar l'avanç iniciat, derrotant els alemanys per ambdós flancs i pel front. Darrerament els nostres s'han apoderat d'una posició estratègica i han tallat la retirada als facciosos. Aquestes avançadetes estrangeres es troben, per tant, completament desconectades de la resta de les forces trameses per Berlín i Roma, les quals no poden realitzar cap moviment per impedir-ho el foc encertat de les nostres metralladores.

La Columna Internacional ha avançat per la part alta de Motril; va tallar la carretera de Vélez de Benaudalla, i va posar en un seriós compromís l'enemic que hi ha a la dita posició de Motril.

S'espera poder tallar la retirada als italo-alemanys, i llavors derrotar-los del tot, sense que tinguin cap més sortida que la de la mar.

DE QUINA MANERA L'EXÈRCIT POPULAR AVANÇA SENSE INTERRUPCIÓ AL FRONT D'ALMERIA

Almeria, 27. — El diumenge passat a la matinada s'iniciaren a tot el front de Jubiles unes interessantíssimes operacions que han aconseguit donar un gran triomf per al nostre exèrcit popular.

Foren iniciades amb duel d'artilleria; les bateries dirigiren un encertat foc contra les posicions enemigues, car a tal objecte havien estat elegits els artillers de millor punteria; els obusos, com després hem tingut ocasió de comprovar, caigueren exactament als fortins facciosos, causant enormes danys i gran nombre de morts.

Un dels obusos llançats caigué en una avançadeta que hostilitzava les nostres tropes i volaren els seus defensors. Un altre caigué en una cova on s'havien refugiat els rebels i altres artefactes caigueren sobre trinxeres enemigues fent volar els que les ocupaven, que fugien precipitadament dels nostres encertats dispars. A Portugos, en un fortí, hi havia bon nombre de facciosos que feien una dura resistència a les nostres tropes, però un dispar de canó destruí aquella defensa i matà quasi la totalitat dels seus defensors, els cadàvers dels quals foren recollits pels nostres soldats. La nostra artilleria era contestada per la facciosa, que no podia localitzar el foc que els feien.

Després d'aquesta preparació artillera les forces del Batalló Lenin, columna internacional i carrabiners, iniciaren amb intens foc de fusell i metralladora un avanç des de Culaterro a Trèvelez; l'enemic oposà resistència, però al final fou batut. També hi hagué un intens foc d'artilleria durant tot el matí, però així que avançava el dia es produïa amb alguna intermitència. En aquest atac les forces lleials avançaren sis quilòmetres batent l'enemic en les seves posicions, situades estratègicament. En adonar-se els facciosos del que es tractava, demanaren reforços, i en reberen de Granada, d'on sortiren gran quantitat de moros.

S'inicià l'avanç cap a Pitres, on trobaren resistència per part de l'enemic, que fou vençut; Peña Colorada fou net de facciosos i el dit poble quedà a poder nostre. La Brigada Internacional prengué les posicions de la part alta, quedant a poder de les forces lleials Burquistán. Pitres fou conquistat després de dues hores d'intens foc.

Els nostres soldats prosseguiren llur avanç. Després tot shrdluo shrdlu avanç. Poc temps després quedà al nostre poder la part alta le la carenada, des d'on es domina el poble d'Orgiva i altres. Tota l'operació fou desenrotllada pels nostres soldats amb una elevadíssima moral. Les baixes que l'enemic ha tingut en aquestes operacions han estat enormes, mentre que les nostres tropes pot dir-se que a penes n'han tinguda cap.

On també es feren forts els rebels fou a la Fabriquilla. Van estendre un cable amb fort corrent elèctric a l'objecte d'evitar la proximitat de les nostres tropes, però una granada molt ben dirigida destruí la conducció d'aigua n féu que la turbina es paralitzés i el corrent quedés tallat. A l'enemic se li han fet més de deu presoners, entre ells alguns moros.

S'han passat als nostres rengles nombrosos evadits de Màlaga. El material de guerra que caigué al nostre poder ha estat abundantíssim; foren agafades moltes granades, bombes, diverses caixes de municions, metralladores i altre material. Als moros foren trobades careta contra gasos asfixiants. L'operació prossegueix amb gran èxit, i a pesar de la dura resistència enemiga aquest es veu precisat a replegar-se sobre les seves posicions.

Cada hora que passa el traïdor Aranda es veu en situació més compromesa ★ Augmenta la pressió de les forces lleials sobre Toledo

LA PUBLICITAT

El control marítim serà fet extensiu a alguns ports estrangers ★ Von Ribbentrop torna a Berlín sense gaires èxits dintre les seves maletes

Comunicats oficials d'ahir

CATALUNYA

CONSELLERIA DE DEFENSA

El del matí

Divisió Ascaso. — La nostra artilleria ha bombardejat la fàbrica de Sabiñánigo i ha provocat l'incendi en algunes instal·lacions.

Divisió Carles Marx. — Duel d'artilleria entre les bateries de Santa Quiteria i Tardienta. Així mateix les bateries d'Almudévar han disparat sobre les nostres posicions de la Granja del Cuervo. Els nostres canons han contrabatut els enemics, sense conseqüències.

Divisió Durruti. — Els nostres avions han efectuat vols de reconeixement sobre les línies enemigues.

Res de nou a la resta del front.

El de la nit

Sector columna Macià-Companys. — L'enemic ha pressionat fortament a Portal Rubio, i les nostres forces han rebutjat amb energia l'atac.

Res de nou a la resta del front.

PAIS BASC

Gijón, 26. (Rebut amb retard.) (Servei exclusiu de Febus.) — Comunicat de guerra de l'Estat Major de l'exèrcit del Nord.

Euscadi. — Les nostres forces d'Ubidea han interceptat un comboi de l'enemic a Murua.

A Marquina s'ha presentat a les nostres files un soldat del Regiment d'Artilleria número 2.

Santander. — Pel sector de Reinosa han arribat a les nostres línies quatre paisans.

Astúries. — Segueix la penetració a Oviedo. Es lluita al carrer de Gonzàlez Besada i al barri de San Lázaro.

Ha quedat al nostre poder l'Escorxador Vell.

ESPANYA

MINISTERI DE LA GUERRA

De les 21'30

FRONT DEL CENTRE

Guadarrama. — Intens foc de canó sobre les nostres posicions d'aquests sectors, infructuosament. Les nostres bateries han obert foc sobre les enemigues i les han fetes emmudir.

Somosierra. — Foc de canó i metralladora, sense conseqüències.

Als fronts de Madrid, la jornada ha transcorregut amb tranquil·litat, llevat de lleugers tiroteigs en alguns subsectors. L'activitat de l'enemic en aquests fronts de la capital és cada dia més escassa, convençut segurament del fracàs dels seus intents.

Al front del Jarama, on seguim tenint la iniciativa, s'ha portat a terme per les nostres forces una rectificació a l'avanguarda de la línia, cosa que s'ha aconseguit amb tota precisió i valentia. Hem ocupat importants posicions i han estat causades a l'enemic nombroses baixes.

Res de nou als altres sectors.

MINISTERI DE MARINA I AIRE

De les 21

Durant la nit darrera, una de les nostres patrulles de bombardeig atacà l'aeròdrom i l'estació de Calamocha, amb bon èxit. Bateries antiaèries enemigues feren nodrit foc contra els nostres aparells. Algunes d'aquestes peces emmudiren per la metralla.

Les nostres forces d'aviació que actuen a Oviedo han bombardejat intensament les posicions del Grado i Cornellana, així com les bateries feixistes emplaçades a Santullano i El Escamplero.

Als fronts del Centre no s'ha prestat servei a causa del mal temps.

Als altres sectors s'han realitzat vols de reconeixement.

LA BATALLA PER MADRID

¿CALMA ALS FRONTS DE MADRID?... CAL VIGILAR TOTS ELS ALTRES!

...diu "Política"

Madrid, 27. — "Política", en la seva impressió diària dels fronts, diu: "Nuevo día de tranquilidad en el frente del centro. A penas si en los sectores se han cambiado algunos tiroteos de importancia.

Una vez más, vuelve a repetirse la que ha ocurrido varias veces desde el 7 de noviembre. El enemigo va tanteando nuestras fuerzas buscando un punto débil por donde acercarse a la capital de la República. En los últimos días ha sido por el sector del Jarama como antes lo fué por Carabanchel y por la carretera de Extremadura y Toledo, por la Ciudad Universitaria y Las Rozas; pero en todas partes ha recibido la misma respuesta: la decisión de nuestros milicianos ha cortado sus avances.

Ahora, que ya puede considerarse fracasado en el frente del Jarama, tratará, pasados unos días, de forzar nuestras líneas por un sector diferente; pero lo malo para él en el sector del centro, es que ya lo ha intentado por todas partes. Y no tendría nada de extraño que a sus mercenarios extranjeros los llevara a cualquier otro sector con la esperanza de mejores éxitos.

Por eso nosotros, que durante cerca de cuatro meses nos hemos pasado recomendando una vigilancia constante en los frentes de Madrid, hemos de decir ahora lo mismo a todos los frentes de España, especialmente a aquellos donde hace algún tiempo que no se combate y por donde acaso el enemigo pudiera intentar un esfuerzo supremo."

Impressió matinal

L'ESTAT MAJOR ALEMANY DEMANA REFORÇOS A CADIZ, SEVILLA I BADAJOZ; PERO ES MOLT POSSIBLE QUE ARRIBIN TARD

Les nostres tropes penetren fins al barri de la Chapinería, de Toledo

Madrid, 27. — Si als comunicats oficials hem d'atenir-nos en fer la impressió al migdia d'avui, així com a les manifestacions que fan les persones responsables de les operacions que es van realitzant en el front del centre, la tranquil·litat és absoluta. No obstant, en tots els sectors del front del centre, que des de la passada nit estan sota la inactivitat d'aquelxa tranquil·litat relativa a què ens té acostumats la guerra, s'observa moviment, agitació, anar i venir d'homes. En fi: el moviment propi d'uns sectors on la inactivitat no pot tenir repòs, puix que la consigna és combatre sense treva fins arribar a la victòria.

Aquesta activitat s'observa més intensament en el sector del Jarama; i dintre d'ell, per la part propera a Pinto i a La Marañosa. No anem a posar de relleu la importància d'aquests dos nuclis que encara estan en poder de l'exèrcit rebel. Aquest tracta i tractarà, per tots els mitjans, de conservar-los; i l'exèrcit popular emprarà tots els mitjans de que disposa — que són molts — i de tot el seu entusiasme i coratge per a arrabassar als facciosos aquestes dues posicions.

Certa agitació s'observa també al sud del Tajo. Les nostres forces situades a Los Cigarrales, hostilitzen constantment Toledo, que en alguns sectors és allò que s'anomena "terra de ningú".

Les nostres milícies penetren en el que fou ciutat imperial fins al barri de Chapinería, davant de l'Alcàsser. No interessa realitzar una falca a Toledo, perquè es podria repetir l'acció de l'Alcàsser; i encara tal vegada, de repetir-se, però al revés. Interessa Toledo a l'alt comandament republicà, com a punt estratègic. Allí, fent front com bonament puguin a les nostres constant hostilitzacions, hi ha milers de fusells que no poden acudir en auxili de les forces rebels que gairebé assetjades, es troben a Talavera del Tajo.

Dos importants nuclis — Talavera i Toledo — gairebé isolats, units solament per carreteres de segon ordre per les quals es fa un llarg i anguniós combolatge per a realitzar-se el proveïment.

Repetim que s'observa "alguna cosa" que no es pot precisar i que, no obstant, sembla presagiar accions favorables per a les nostres armes. Prova d'això ha estat la constant hostilització a què aquest matí han estat sotmeses les avançadetes rebels de Pinto.

La Marañosa ha hagut d'aguantar un bombardeig de canó de més de quatre hores.

L'Estat Major alemany insisteix a demanar reforços a Càdiz, Sevilla i Badajoz; però el camí és llarg; i tal vegada, quan aquests reforços puguin arribar amb intenció de reforçar les forces rebels del Jarama, hagin de reforçar altres fronts molt més llunyans.

Fred i vent hi ha hagut als sectors propers a Madrid, a part de la diària hostilització de què els rebels foren objecte per part dels lleials.

A Carabanchel, conquista d'un grup de tres cases que permeten a l'exèrcit popular hostilitzar les primera files de les forces que es troben en situació anguniosa.

A tots els fronts, la iniciativa correspon a l'exèrcit popular. I hi ha "quelcom" que no tots coneixen, però que tots presenten, i que és favorable per a les armes republicanes, puix que ultra activitat i moviment s'adverteix una satisfacció interna com poques vegades la h ha hagut.

ROSITA DÍAZ, SEGONS UN TELEGRAMA NO CONFIRMAT, SERIA A SEGOVIA

Hollywood, 27. — La "star" cinematogràfica Rosita Moreno ha declarat avui que havia rebut un telegrama de Rosita Díaz, la qual li comunica que es troba a Segovia i que no és veritat que hagi estat afusellada. De totes maneres, aquest telegrama no té cap confirmació.

Impressió del dia

Diversos barris de Talavera han hagut d'ésser evacuats per l'enemic i el barri de la Chapinería de Toledo està en poder nostre

Madrid, 27. — Prop del migdia s'ha repres, més ben dit, s'ha intensificat l'activitat observada a les primeres hores del matí al front del Jarama.

Els tiroteigs i hostilitzacions que les forces lleials llançaven contra l'enemic s'han convertit en accions parcials que han culminat en victòria rotunda per a l'exèrcit popular.

Sobre la Marañosa s'ha desencadenat un atac intens que ha durat diverses hores.

Les nostres forces s'havien situat de tal forma que el citat poblat ha quedat voltat totalment per elles.

La Marañosa es troba en posició dificilíssima per a la seva defensa, puix que les tropes lleials al Govern de la República s'han col·locat en uns altiplans des d'on baten totalment el poblat.

Aquest solament és guarnit per escasses forces, que fent disparar llurs armes mecàniques hostilitzen les lleials que intenten apropar-se al poblat. Els components de l'exèrcit republicà s'han llançat aquesta tarda a un atac violent que ha estat precedit per intens foc de canó i morter.

Els dispars de les nostres bateries han desfet alguns nuclis que des de la reraguarda s'aprestaven a auxiliar els que en situació difícil defensaven la Marañosa.

la reraguardashrdlu shrdluop snrdlu

Hora i mitja de canoneig ha estat prou perquè les nostres forces trobessin net el camp d'acció sobre el que anaven a operar.

Immediatament després la infanteria, precedida d'alguns carros d'assalt, s'ha llançat a l'atac i ha baixat per la falda dels pujols des d'on havia començat l'operació; però sens dubte no convenia a l'Alt comandament que les nostres forces entressin a la Marañosa, car la nostra infanteria s'ha conformat a quedar formada en guerrilla, desplegada de tal manera que la Marañosa ha quedat totalment voltada pels elements integrants de l'exèrcit popular, amb la qual cosa s'impossibilita que l'atac de l'enemic pugui ésser més intens.

Al mateix temps que aquesta operació es desenrotllava, les milícies republicanes es llançaven a l'atac contra una línia de trinxeres que en part havia quedat al nostre poder durant la jornada d'ahir.

Dues hores de tiroteigs han estat suficients perquè els soldats republicans—que des de les altures hostilitzaven el centre de l'esmentada línia, la més forta de la posició—quedessin amos d'aquells llocs i fossin desallotjats per complet de facciosos.

L'enemic ha intentat aesnores la retirada, tant ordenada com li fos possible, però els dispars de les armes dels soldats del poble han fet fugir els rebels fins a una distància regularment llarga.

D'aquesta forma el front establert per les forces lleials al sector del Jarama s'ha consolidat notòriament. Els nostres lluitadors queden, després dels seus atacs pel sector de Morata de Tajuña, quasi al davant de San Martín de la Vega, en direcció a Pinto.

A poc a poc, sense perdre la iniciativa, l'exèrcit republicà no solament va netejant de facciosos aquest front, sinó que col·loca en situació difícil els defensors de posicions importantíssimes. Es prop el dia que les nostres forces es llancin a una interessant operació sobre un poble que és nus de comunicació per carretera i ferrocarril.

D'aquesta manera, una vegada aconseguits els objectius de l'operació, quedaran en condicions de funcionar la via fèrria i la carretera general que surt pel sud de Madrid, totalment neta de forces rebels, en una extensió considerable.

Ha continuat la nostra activitat al sector sud del Tajo. Sobre Talavera i Toledo es desenrotllen accions de positiu valor, que ens acosten més i més als nostres objectius. Ja s'ha dit que el barri de Chapinerias de Toledo està poc menys que en poder de les forces republicanes, la qual cosa dóna una idea de la difícil situació en què es troben les tropes rebels.

A Talavera del Tajo les forces lleials hostilitzen intensament la població, fins al punt que alguns dels seus barris han estat totalment evacuats. Els edificis d'aquests llocs de la població tenen visibles senyals dels projectils de les bateries republicanes.

Els rebes han canviat diverses vegades els emplaçaments de llurs centres militars, entre ells el camp d'aviació.

Pes fronts propers a Madrid s'han realitzat les quotidianes accions que, per iniciativa de l'exèrcit popular, es vénen desenrotllant.

A mitja tarda, el vent i la pluja ha fet paralitzar les operacions bèl·liques i tot ha quedat reduït a moviments de foc i hostilitzacions de parapet a parapet.

Tranquil·litat també a les provincies de Guadalajara i Avila.

En aquesta darrera província, la posició de Valdemqueda ha estat totalment consolidada. Canoneig al sector del Tiemblo, sense conseqüències als nostres rengles.

L'enemic, després de nou dies d'atac republicà, es troba, doncs, bastant crebantat, ja que són crescudes les baixes que ha tingut a diversos sectors. Aquest crebantament es nota, més que per altra cosa, per la menor resistència que fa als atacs de l'exèrcit popular.

Les bateries enemigues han hostilitzat avui Madrid, i bastants projectils de canó han caigut a diverses avingudes de la capital.

L'AGITACIO A PALESTINA

Londres, 27. — Segons el "Morning Post", el cap dels rebels àrabs Fenry Rey ha tornat a Palestina, on ha pres altre cop el comandament de les tropes rebels àrabs.

ES COMBAT INTENSAMENT AMB FOC DE CANÓ, METRALLADORA I MORTER

Madrid, 27. — Avui s'ha combatut al llarg del front del Jarama per tal de rectificar posicions, en sentit favorable a les nostres forces.

Durant la primera part, el temps no ha afavorescut els moviments de conjunt, perquè ha impedit actuar l'aviació.

En alguns moments en què ha amainat el fort vent que feia, han aparegut alguns bimotors lleials que han bombardejat amb eficàcia les primeres línies enemigues.

Els bimotors han actuat en esquadreta de protecció.

L'aviació rebel no ha fet acte de presència.

Les bateries republicanes han actuat amb gran intensitat. Els canons facciosos han replicat molt dèbilment.

A la tarda continuava l'operació el seu feliç desenvolupament per a les tropes republicanes.

Al sector de la Ciutat Universitària ha transcorregut la nit amb tranquil·litat, excepte els habituals tiroteigs a les avançades.

Aquest matí els lleials s'han dedicat a consolidar les posicions últimament conquistades. Mentre es realitzaven aquests treballs de fortificació, des de les trinxeres pròximes a la Fundación del Amo, s'ha obert un nodrit foc de metralladores i morters. A aquesta acció hi han contribuït les nostres bateries, que col·locaren nombrosos projectils a l'edifici, produint-li destroces d'importància., hasta el punt descobert els rebels que s'havien refugiat allí, els quals eren llavors batuts pels nostres fusellers.

També foren canonejades les trinxeres rebels i es causà en aquestes destroces d'importància, fins al punt que l'enemic va haver de refugiarse als refugir de les seves trinxeres i parapets.

A la tarda va continuar el duel d'artilleria amb igual intensitat.

400 MORTS REBELS EN UNA ACCIÓ A CARABANCHEL

NOSALTRES HI PERDÈREM EL COMANDANT MENA

Madrid, 27: — En la recent acció realitzada per la part de Carabanchel els rebels tingueren 400 morts, que quedaren sepultats entre les runes del Cinema Ideal i de la caserna de guàrdies de Seguretat.

En aquesta acció morí el comandant Mena.

ENTERRAMENT DE L'HEROIC COMANDANT MENA

Madrid, 27. — Aquest matí s'ha efectuat l'enterrament del comandant Mena, del regiment de milícies "El Socialista".

Ha retut honors una companyia d'infanteria amb bandera i música.

EL GENERAL MIAJA, CAP DE TOTS ELS FRONTS DEL CENTRE

Ordre general d'operacions número 1

Madrid, 27. — Ha estat publicada la següent Ordre general d'operacions número 1:

"Per reorganitzar les forces d'aquest teatre d'operacions, el ministre de la Guerra ha disposat que es constitueixi a les meves ordres l'exèrcit del Centre, a base de les unitats que operen a la zona compresa entre el sector de Guadalajara i el Tajo.

En prendre el seu comandament, saludo tots els combatents que aneu a pertànyer-hi, i faig present la meva ferma voluntat de conduir-vos al triomf que mereixeu per la vostra abnegació davant les penalitats de la guerra, pel vostre provat valor i entusiasme i pels elevats sentiments que us porten a la lluita.

L'enemic és fort, les seves tropes estan ben comandades i dotades de material. Tècnics i unitats estrangers nvadint Espanya, han vingut a ajudar-lo en la lluita. No importa, davant de la seva fortalesa hi ha la vostra, que no han pogut abatre ni a la Serra, ni a Madrid, ni al Jarama. Davant de les seves tropes mercenàries, sense ideals, esteu vosaltres, els defensors de les llibertats populars i de la independència. Si ells vénen a destruir la jove Espanya, nosaltres sabrem reconstruir-la i engrandir-la, puix que, encara que ells siguin molts, nosaltres som més i millors, perque tenim del nostre costat la raó i una voluntat de vèncer que no s'extingeix.

Necessito la col·laboració de tots, que l'entusiasme no decaigui, que els caps i soldats posin en tots llurs actes una disciplina conscient, un interès màxim per vèncer i un alt esperit de sacrifici. Amb aquesta col·laboració i amb la que no ha de faltar-me, com fins avui, de la població civil, esteu segurs que recorrerem, encara que sigui lentament i penosament, el camí de la victòria.

Perquè això sigui aviat i definitiu, heus ací la vostra consigna: disciplina, obediència als vostres caps i confiança amb ells, abnegació en les hores de fatiga, esperit de sacrifici davant el perill, valor en atacar, tenacitat en rebutjar l'adversari i fe en el triomf. Aquesta consigna marca el vostre deure. A complir-lo sense vacil·lacions i el triomf serà també vostre.

Madrid, 27 de febrer de 1937. — El vostre general, MIAJA."

Ells amb ells

ALCALA ZAMORA SE'N VA A VIURE A SEVILLA, A ESPERAR

Què hi dirà el "cap suprem de l'Estat"?

Madrid, 27. — "La Libertad" publica una informació en la qual diu que, gràcies a gestions realitzades per Queipo de Llano, Alcalà Zamora anirà a Burgos, però, segons sembla, una qüestió de protocol el detura ara.

Alcalà Zamora anirà primer a Burgos a complimentar els "mandamàs", i des d'allà es trasladarà a Sevilla, on instal·larà la seva residència, per tal de desplaçar-se, quan li sigui possible, a Priego.

EL SETGE D'OVIEDO

Atacada simultàniament per tots els sectors, la ciutat del traïdor Aranda va caient en mans de l'Exèrcit de la República

Gijón, 27 (4'30 matinada) (Servei exclusiu de Febus.—De l'enviat especial de l'Agència Febus.) — Durant la matinada d'avui l'enemic ha intentat una contraofensiva a Monte Pando.

LA SORPRESA DE MONTE ALTO

Les nostres forces s'havien replegat darrera el Monte Alto. Els rebels han cregut que es tractava d'una retirada forçosa, mentre que es tractava d'un replegament tàctic; això els ha perdut.

L'onada de carn que han llançat contra les nostres trinxeres ha anat a topar amb els homes de Perezagua, que s'hi trobaven amagats.

MES DE 250 BAIXES ENEMIGUES

L'enemic no ha pogut aguantar l'empenta dels nostres, i al cap de poca estona l'horda facciosa quedava trencada i l'herba sembrada de cadàvers rebels. Passen de 250 les baixes que en aquest sol sector ha deixat l'enemic, això és, una de les desfetes més completes que ha sofert en els cinc dies que portem d'ofensiva. Aquesta tarda encara els nostres homes seguien retirant cadàvers, sobretot per la banda d'Olivares, on han estat recollits 203 morts, la major part moros, regulars i guàrdia civil.

LA LLUITA A LA ARGAÑOSA

En un altre lloc d'aquest mateix sector s'enllestien les operacions per a la presa de les cases de Modesto, a La Argañosa, que són la clau per a l'entrada en aquest altre sector de la ciutat; però perquè siguin nostres cal dominar abans un altre grup d'edificacions que hi ha al davant.

Des d'ací es bat la part baixa de Buenavista.

A darrera hora de la tarda seguia l'operació per tal d'assolir aquest important objectiu.

A SAN LAZARO

Les forces lleials de Bonavista i les que es troben a l'entrada de San Lázaro eren objecte d'intens foc des dels nius immediats a l'edifici de les Adoratrices. Des d'allí s'intentava impedir l'establiment de les nostres instal·lacions.

Portaven ja els nostres batallons diverses jornades entestats a destruir aquests nius. De tot arreu rebien el foc dels facciosos, que es defensaven allí desesperadametn contra les envestides de les forces del poble.

Aquestes han escomès contra algunes cases properes a les Adoratrices, amb dinamita i bombes de ma. El terrabastall era tan eixordador que encongia l'ànim del més valent.

ELS TANCS EN ACCIO

Aleshores s'ha ordenat que els carros d'assalt fossin els encarregats de facilitar l'entrada a aquells edificis.

L'operació ha durat sis hores, cosa que posa de manifest el temp d'aquests lluitadors.

Un tanc ha entrat per San Lázaro. Dos més s'han endinsat per la carretera. I, finalment, un altre ha entrat per la banda alta del Cristo.

Des del Naranco l'enemic ha pretès ajudar amb les seves bateries els seus, que en tan difícil situació es trobaven i per a això ha disparat els seus canons del 15'5 contra els nostres orugues; però els conductors dels nostres vehicles, sense inquietar-se pels dispars de les bateries faccioses, han continuat l'avanç, i han esbotzat al seu pas les primeres cases, pels esborrancs de les quals han d'avançar després les tropes d'infanteria.

Al mateix temps, les bateries lleials han fet emmudir els canons del Naranco. Així ha quedat realitzada amb èxit l'operació que s'encomanà als nostres carros d'assalt.

L'ATAC A LA FABRICA D'ARMES

Iniciada la lluita anterior, s'ha produït un atac a fons sobre la Fàbrica d'Armes. En fer-se de dia, la fàbrica ha aparegut dividida per la meitat.

A primera hora de la matinada els soldats del poble havien aconseguit apoderar-se dels dos primers pavellons.

Els rebels no han cedit així com així, i han contraatacat una i altra vegada, però sempre han hagut de desistir, malparats.

Els nostres, mentrestant, no perdien el temps. Uns es dedicaven a lluitar i d'altres a consolidar els llocs que els primers acabaven de conquistar.

Els dos pavellons arrancats a l'enemic difícilment tornaran a poder dels rebels. En possessió de les forces lleials, aquests dos pavellons faran fàcil la completa conquista de la Fàbrica de Fusells, conquista que sembla ja qüestió d'hores.

Les nostres metralladores tabletegen ara des de les finestres dels pavellons ocupats. Des d'ací es respon als atacs dels facciosos per recuperar el que han perdut. Quan les màquines no són prou cedeixen el lloc a les granades de mà i als cartutxos de dinamita.

A L'ESTACIO DEL NORD

Hi ha hagut duel d'artilleria. Cap a les sis de la tarda, els nostres enllaços van descobrir una concentració a l'estació del Nord, la qual s'estenia fins prop del Pont de la Argañosa.

Els facciosos formaven, alineats, a les trinxeres, on segurament s'havien reunit en previsió d'un atac.

Donada l'ordre de foc a les nostres bateries, aquestes dispararen tan certerament que la concentració va quedar dissolta en un moment. Els rebels fugiren en totes direccions, deixant abandonades les baixes.

EN EL SECTOR DE COLLOTO

També en el sector de Colloto s'ha desarrotllat un vigorós atac sobre la zona del Mercadín, per tal d'apoderar-se de diverses cases properes a les nostres trinxeres.

L'operació s'ha realitzat molt abans de la matinada i s'aconseguiren completament els objectius que es perseguien. Els facciosos semblava que no donaven senyals de vida; però és que esperaven taimadament els nostres. Els milicians, per sobre de tots els perills i llançant bombes de mà a tort i a dret, van entrar a l'interior de l'edifici i aconseguiren sorprendre els mateixos que volien sorprendre'ls a ells.

Llavors sobrevingué una lluita terrible, i els facciosos que aconseguiren salvar la vida hagueren de fer-ho despenjant-se per les finestres. Al cap de poc la tranquil·litat era absoluta.

Les cases foren desallotjades en un obrir i tancar d'ulls. En definitiva, l'operació va constituir un avanç ràpid sense cap baixa nostra, i aquest avanç va permetre rectificar les nostres posicions immediates en una extensió de dos-cents metres.

L'enemic ja no ha tornat a hostilitzar-nos tot avui. La calma ha estat tanta que es pogué passar a pocs metres de la Cadellada sense escoltar el tret d'un mal "paco".

EL PAS PEL TUNEL DE PANDO

Avui s'ha donat el cas que pel túnel de Pardo han avançat dos trens blindats en viatge d'exploració, sense ésser hostilitzats per l'enemic. S'ignora si es tracta d'una maniobra per confiar-nos i si els facciosos s'han retirat efectivament cap a las part inferir a la Presó Modell.

El que és cert és que els trens tornaren sense novetat.

ES LLUITA AL CARRER DE GONZALEZ BESADA

A primeres hores de la matinada s'ha intensificat la lluita al barri de Sant Llatzer, per tal de cobrir l'objectiu de prendre unes cases de gran vàlua estratègica. Pel forat obert s'anaren infiltrant els milicians, i el passadís s'ha anat allargant cap a l'interior.

La lluita és terrible. Els rebels es resisteixen a perdre llurs reductes. Els edificis del carrer de Gonzàlez Besada van caient i quedant relegats. Cap al tard del vespre la lluita pren proporcions grandioses.

El vincle que uneix la part de Sant Llatzer amb el carrer de Gonzàlez Besada està passant al nostre poder. El nou dia s'encarregarà de dir-nos fins on hem arribat.

Cap a l'Exèrcit Regular

Se suprimeix el caràcter de milicià voluntari i tots els combatents queden subjectes al Codi de Justicia Militar

Gijón, 27, 4'30 matinada (Servei exclusiu de Febus). — L'Estat Major ha facilitat una nota dient que, d'acord amb la disposició del Govern de la República militaritzant els homes compresos entre els 18 i els 45 anys, queda suprimit el caràcter del milicià voluntari i tots els combatents quedaran subjectes al Codi de Justicia Militar.

Es dóna un termini de 24 hores als caps dels batallons perquè ho posin a coneixement de les forces a les seves ordres.

L'ACCIO DE L'AVIACIO

Gijón, 26 (Servei exclusiu de Febus). — L'aviació republicana ha actuat a la zona occidental.

Una esquadreta formada per dos trimotors, escortada per altres de caça, ha bombardejat amb intensitat i eficàcia els pobles de Grado, Cornellana, la Reguera i les posicions immediates a l'Escamplero.

A més, ha realitzat distints serveis de vigilància.

A mig matí s'ha presentat sobre l'aeròdrom un aparell enemic que ha volat a poca alçària. En ésser esperat pels nostres caces l'aparell feixista no ha acceptat el combat que li presentaven els nostres i ha fugit en direcció sud, elevant-se a gran alçària.

EL TRAIDOR ARANDA A LA RATERA

Gijón, 26 (Servei exclusiu de Febus). — Per informes d'alguns evadits de l'interior d'Oviedo sembla que en aquests últims dies ha quedat cercat a la capital l'ex-coronel Aranda. S'assegura, i sembla cert, que Aranda penetrà a Oviedo dissabte i allí el sorprengué l'ofensiva lleial. De confirmar-se aquesta notícia s'intensificarà la impetuositat dels nostres milicians, car és immens el desig que tots els asturians tenen d'agafar presoner el traïdor ex-coronel.

EL SUMARI PER LA PÈRDUA DE MÀLAGA

València, 27. — El Fiscal general de la República, complint ordres del ministre de Justicia, ha designat el tinent fiscal del Suprem, Carlos de Juan, perquè inspeccioni el sumari que s'instrueix amb motiu de la pèrdua de Màlaga.

El senyor de Juan procedirà immediatament a complir les instruccions del Fiscal, general, al qual haurà de donar compte, sovint, de les actuacions.

CONSELL DE MINISTRES

València, 27. — Aquesta tarda, a les quatre, han quedat reunits en Consell els ministres, sota la presidència del senyor Largo Caballero.

La reunió ha acabat a les deu, i a la sortida el ministre d'Instrucció Pública ha donat la següent referència:

"El ministre de Justicia ha donat compte del seu projecte en relació amb allò que s'havia discutit en el darrer Consell sobre el respecte a la vida dels presoners, decret al qual, per la seva importància, s'han fet algunes observacions, i ha passat a nou examen per a la seva aprovació definitiva.

El President del Consell ha presentat un propecte de creació de noves condecoracions per a tots els actes de guerra que mereixin ésser premiats, tant per heroisme, com per sofriments.

També per la Presidència ha estat presentat un projecte per a la creació del carnet familiar, amb l'objecte de distribuir millor l'adquisició de determinats articles que s'indicaran, els quals no podran adquirir-se més que en una quantitat determinada.

VALENCIA

EL CAP DEL GOVERN REUNEIX ELS REPRESENTANTS DE PARTITS I SINDICALS, I TOTS LI REITEREN LA SEVA ADHESIO

València, 27. — Aquest matí s'han reunit, citats pel cap del Govern, representants dels Comitès nacionals de cada un dels partits i organitzacions sindicals que tenen representació en el Govern.

El senyor Largo Caballero ha exposat als reunits la situació política i la necessitat que totes les organitzacions que col·laboren en el Govern enrobustexin l'autoritat d'aquest, tant per les forces que controlen, com pels òrgans d'opinió pública que cada un d'ells té.

Tots els reunits han mostrat llur adhesió al Govern, i han dit que aquest podia comptar amb la confiança de les forces de tots els partits i organitzacions sindicals que ells representen. La reunió ha acabat a dos quarts d'una.

LA RESIDENCIA DEL SENYOR AZAÑA A VALENCIA

València, 27. — Ha arribat en aquesta capital el secretari del President de la República, senyor Manuel Azaña, per tal d'ultimar alguns detalls relacionats amb la residència del cap de l'Estat a València.

COM FOU DETINGUT LUCIA, EL SEGON DE GIL ROBLES

aVlència. — La detenció de l'exministre cedista Luis Lucía es portà a cap a la seva residència de Batan de la Vega, masia del costat del poblet de Cantavieja (Castelló).

Lucía estava acompanyat en aquells moments de Luis Valero Gasull, Plàcida Mezquita Moncil i José Trinidad Valero Mezquita.

Tots foren detinguts i trasladats ahir a la tarda a València.

El servei fou realitzat per les brigades populars de policia.

AL DOMICILI D'UN MILITAR SOSPITOS LA POLICIA TROBA 200 EXEMPLARS DE "NOSOTROS", DIARI RECOLLIT I SUSPES, I NOMBROSES ARMES, MUNICIONS I DOCUMENTS

València, 2. — A primeres hores de la tarda el ministre de la Governació ha rebut els informadors i els ha donat compte d'un important servei policíac efectuat la matinada d'avui.

El ministre va disposar a darreres hores de la nit un escorcoll en el domicili d'un militar del qual tenia sospites el senyor Galarza que amagava a casa seva un nombre important del periòdic "Nosotros" recollit la nit de dijous i, de més a més, per tenir indicis que l'esmentat militar fos l'inspirador d'alguns articles apareguts en el periòdic de referència.

Creient el ministre de la Governació que d'ésser cert el fet constituïa un atemptat a la disciplina de l'exèrcit de caràcter gravíssim en els moments actuals, és pel que ordena l'escorcoll al seu domicili i la detenció de l'esmentat militar.

Els agents encarregats de portar efecte aquest escorcoll trobaren alguna resistència, després de la qual cosa trobaren a la dita casa dos-cents números de l'òrgan de la FAI "Nosotros", nou pistoles, algunes d'elles metralladores, quatre fusells, diverses caixes de municions i documents que exigeixen un detingut exmen.

Ultra la detenció d'aquest militar s'han efectuat altres detencions de persones que habitaven la dita casa. Totes foren posades a disposició de l'autoritat militar.

— L'ordre de suspensió del periòdic "Nosotros", que des d'ahit passada ha interromput la seva publicació, té el caràcter d'indefinida, segons ha manifestat el ministre de la Governació

"ADELANTE" I EL MANIFEST DEL PRESIDENT DEL CONSELL

València, 27. — Solament "Adelante", òrgan de la Federació Socialista Valenciana, comenta el manifest del President del Consell i ho fa a tota plana, en els següents termes:

"Largo Caballero! En els instants culminants de la guerra, la teva veu serena i ponderada, però ferma i resolta, ha estat sentida per tots els homes de voluntat antifeixista. Ferm en el teu lloc de màxima responsabilitat, segur que el poble espanyol que desfilà el dia 14 davant la Presidencia aplaudeix i admira la teva gesta. Gesta que dóna valor a un governant!

Aquelx governant que ha de salvar el país del feixisme invasor i conduïr-la a la seva victòria, no pot ésser altre. Francisco Largo Caballero!"

Radicals a les Amèriques

PENELLA, RAMOS DE CASTRO I L'EX-CANDIDAT RADICAL LUIS CALVO, PERSEGUITS PER FRAU ARTISTIC PEL MESTRE SOROZABAL

València, 27. — El mestre Sorozàbel, per mediació del ministre d'Estat, ha presentat una denúncia contra la companyia teatral que a la República Argentina dirigeix Lluís Calvo.

Quan va sorgir el moviment, el mestre Sorozàbal preparava una gira artística per la República hispano-americana, però va desistir de realitzar-la per creure que, davant les circumstàncies actuals, el seu deure era a Madrid, on havia de posar-se altra vegada al front de la Banda Municipal de la capital de la República, Banda de la qual, com ja és sabut, el mestre Sorozàbal és director des que morí el mestre Vila.

Ara s'ha trobat sorprès amb la notícia que aquesta companyia teatral, d'acord amb el mestre Penella i amb la complicitat de Ramos de Castro, un dels autors de la lletra de "La del manojo de rosas", ha iniciat la seva actuació representant aquesta obra a Buenos Aires, naturalment, sense autorització i encara sense coneixement del mestre Sorozàbal, autor de la música.

Per altra part la companyia no tenia la instrumentació, ja que el mestre Sorozàbal havia prohibit a la Societat d'Autors Espanyols que es trametés cap mena de material de les seves obres sense el seu coneixement; però el mestre Penella, valent-se d'una partitura de piano, l'ha instrumentat a la seva manera. Per aquesta o per alguna altra raó, el cas cert és que l'obra ha constituït un fracàs rotund a l'Argentina, i el fet, per altra banda, constitueix una veritable estafada artística contra la qual s'ha alzecat el mestre Sorozàbal amb la seva denúncia.

Aquesta denúncia, presentada per mediació del Consolat Espanyol a l'Argentina, al mateix temps que prohibeix la representació de les seves obres teatrals a la dita companyia formula la demanda pels perjudicis materials, morals i artístics que, independentment dels econòmics, li han estat ocasionats per aquesta desaprensiu mestre, cosutor i empresari, Penella, Ramos de Castro i Lluís Calvo.